

Bare i fjor besøkte ca. 100 studenter med emosjonelle problemer Rådgivinga

Rammet av depresjon

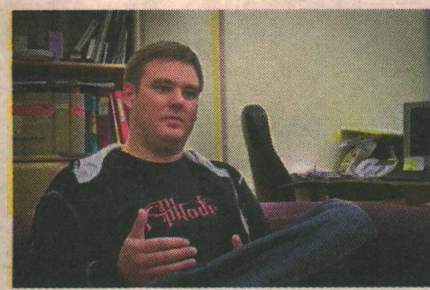
FOTO: KASIA MIKOLAJEWSKA

side 9

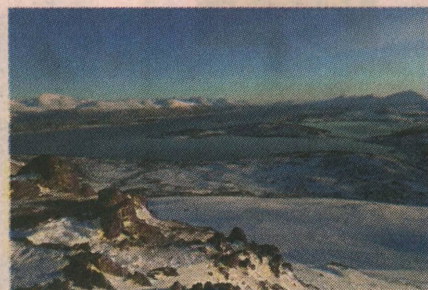
STORGATAPARADOKSET: HVA VISTE DU IKKE OM HJEMLØSE PÅ STORGATA.

SIDE 8

STUDENTPARLAMENTET DISKUTERT FUSJON MELLOM HØGSKOLEN I FINNMARK OG UiT. HVA BETYR DET I PRAKSIS?

SIDE 6-7

TROMSØ FÅR ENDELIG EN EGEN IDRETTS- HØYSKOLE.

SIDE 18

MEDISINSTUDENTER INVITERER TIL EN HALVNAKEN MEDHUM REVY.

SIDE 24

Ileder

BARBARA LESZ, ANSVARLIG REDAKTØR
BARBARA@UTROPIA.NO

Tause studenter

Som hver avis avhenger Utopia av tips. Som oftest får vi dem av representanter fra store organisasjoner. De mener at deres saker er av viktigste og de mest aktuelle. Grunnen til at vi må si nei til så mange er at vi må prioritere en annen gruppe: nemlig dere studenter. Utopia er for dere den viktigste mediekkanalen å uttale dere på. Jeg har mye respekt for humanitære, miljøorienterte og politiske organisasjoner, men de har egne annonsebudsjetter og de fleste av deres arrangementer er allerede velannonsert.

Vi velger å prioritere studenter som kommer til oss fordi de ikke blir hørt. Når det er sagt må jeg legge til at studentene ikke kommer med tips ofte. Det virker som at folk ikke vil ytre sine meninger, selv om de har mulighet til å være anonyme.

Dette får meg til å tenke på denne utgavens muligens viktigste tema: psykisk helse (Åpenhet - nøkkelen til bedre studenthelse på side 09 og I don't manage på side 14) som er fortsatt tabu. På grunn av samfunnsmessig ignoranse og opplysningsmangel sliter flere med psykiske lidelser uten å være bevisste på det. Det kan være vanskelig å innse at én har et problem når man ikke snakker om disse tingene.

Du kan lure på hvordan alle de andre klarer seg med studiene, deltidsjobb, har litt ekstra tid til frivilligarbeid - samtidig som de får gode karakterer. Kanskje sitter du hjemme for å prøve å pugge og blir mer og mer stresset av at vennene dine kommenterer at du aldri går ut. Du får skyldfølelse. Arbeid, sosialt liv og å ta vare på seg selv blir vanskeligere og vanskeligere...

Den vedvarende køen til psykiatrisk behandling er et problem. Ifølge TV2 er det nærmere 13.000 i denne køen. Mengden som utgjør køen til fastleger har blitt en viktig del av den politiske debatt. Enhver politiker påstår at det blir bedre hvis hun eller han kommer til makten. Samtidig blir køen til psykologene glemt.

Vi kan aldri lykkes som et samfunn hvis vi ikke setter fokus på psykisk helse. Det bør tas på alvor i like stor grad som allmenn helse. Og det første vi kan gjøre er å anerkjenne at depresjon er en plage av vår tid.

PFU Pressens Faglige Utvalg: (PFU) er et klageorgan oppnevnt av Norsk Presseforbund. Organet behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. Adresse: Rådhusgt. 17, postboks 46 sentrum, 0101 Oslo. Telefon: 22405040. Utopia arbeider etter reglene i vær varsomplakaten for got presseskikk. Den som føler seg rammet av urettmessig avisomtale, oppfordres til å kontakte redaksjonen.

UTROPIA

ANSVARLIG REDAKTØR:
BARBARA LESZ
BARBARA@UTROPIA.NO

KULTURREDAKTØR:
KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

NYHETSREDAKTØR:
MAGDALENA BUDÍNOVÁ
MAGDALENA@UTROPIA.NO

LAYOUTANSVARLIG:
JOSHUA HANGER
JOSHUA@UTROPIA.NO

FOTOREDAKTØR:
SALLY ROSENDAHL
SALLY@UTROPIA.NO

SPORTSREDAKTØR:
ILONA URBÁROVÁ
ILONA@UTROPIA.NO

**ØKONOMI- OG
ANNONSEANSVARLIG:**
ALEXANDRA TENEBROSO
ALEX@UTROPIA.NO

NETTREDAKTØR:
CAMERON THOMPSON
CAMERON@UTROPIA.NO

TRYKK:
NR1 TRYKK TROMSØ

BESØKSADRESSE:
UNIVERSITETET I TROMSØ
TEORIFAGBYGGET 2 - 2.138
TELEFON: 77 62 09 60
WEB: WWW.UTROPIA.NO
E-POST: REDAKTOR@
UTROPIA.NO

POSTADRESSE:
UTROPIA - STUDENTAVISA I
TROMSØ
UNIVERSITETET I TROMSØ/
HOVEDGÅRDEN
9037 TROMSØ

Oversikt

Nyheter

side 4

Fusjon med Høgskolen i Finnmark	side 4
Intervju med en representant fra Finnmark	side 6
Hjemløse på Storgata	side 8
Psykisk helse	side 9
Samfunnsspalten	side 10
Ny miljøorganisasjon - DAVVIN	side 10
Feature: Russland - Norge	side 11

Meninger

side 12

Kommentar: Chomsky	side 12
Kommentar: Erasmus	side 13
Kommentar: Castl	side 13
Kommentar: Mental health	side 14
Leserinlegg	side 15

Sport

side 18

Idretthøgskole i Tromsø	side 18
Surfing	side 20
Skiing i Kirgisistan	side 22

Kultur

side 24

MedHumrevyen	side 24
Musikk	
Konserter	side 25
Metal Page	side 28
Theater	
Carte Blanche	side 29
Kunst	
Krane	side 29
Small Projects Gallery	side 29
Kunst på Campus	side 30
Film	
essay	side 30
VT Spalten	side 31
Film Kamp	side 31
Bøker	
Spill	side 32
CD Anmeldelser	side 33

Underholdning

side 34

Kjemi	side 34
Humor	side 35

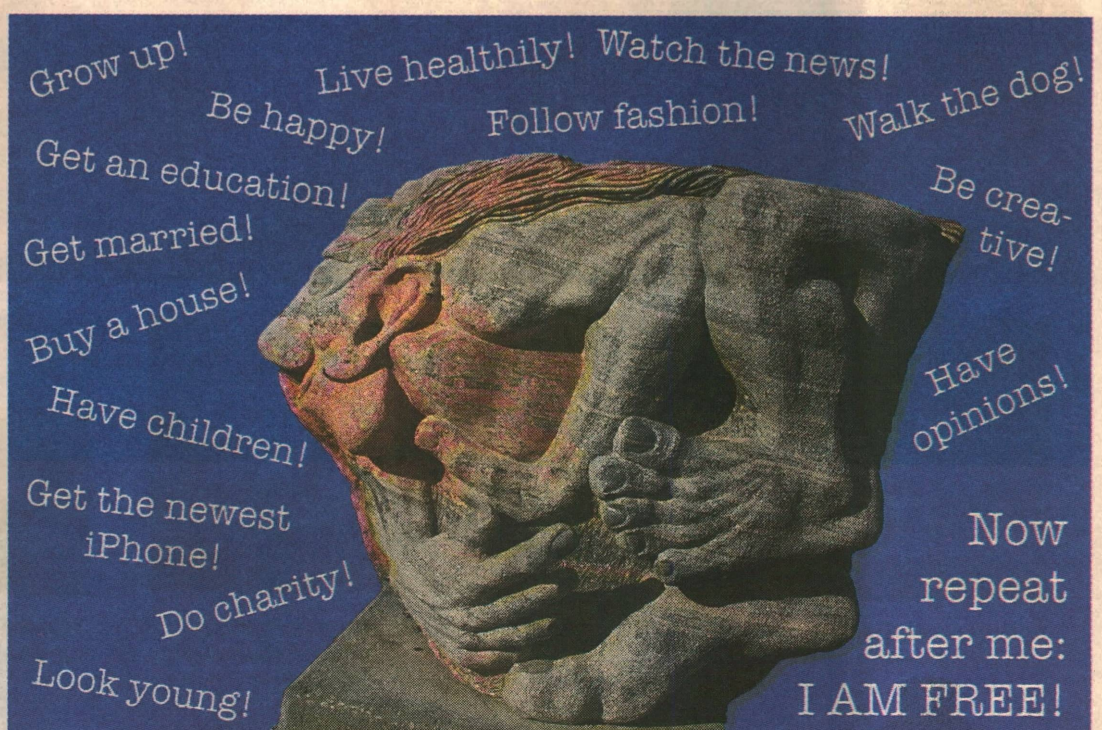
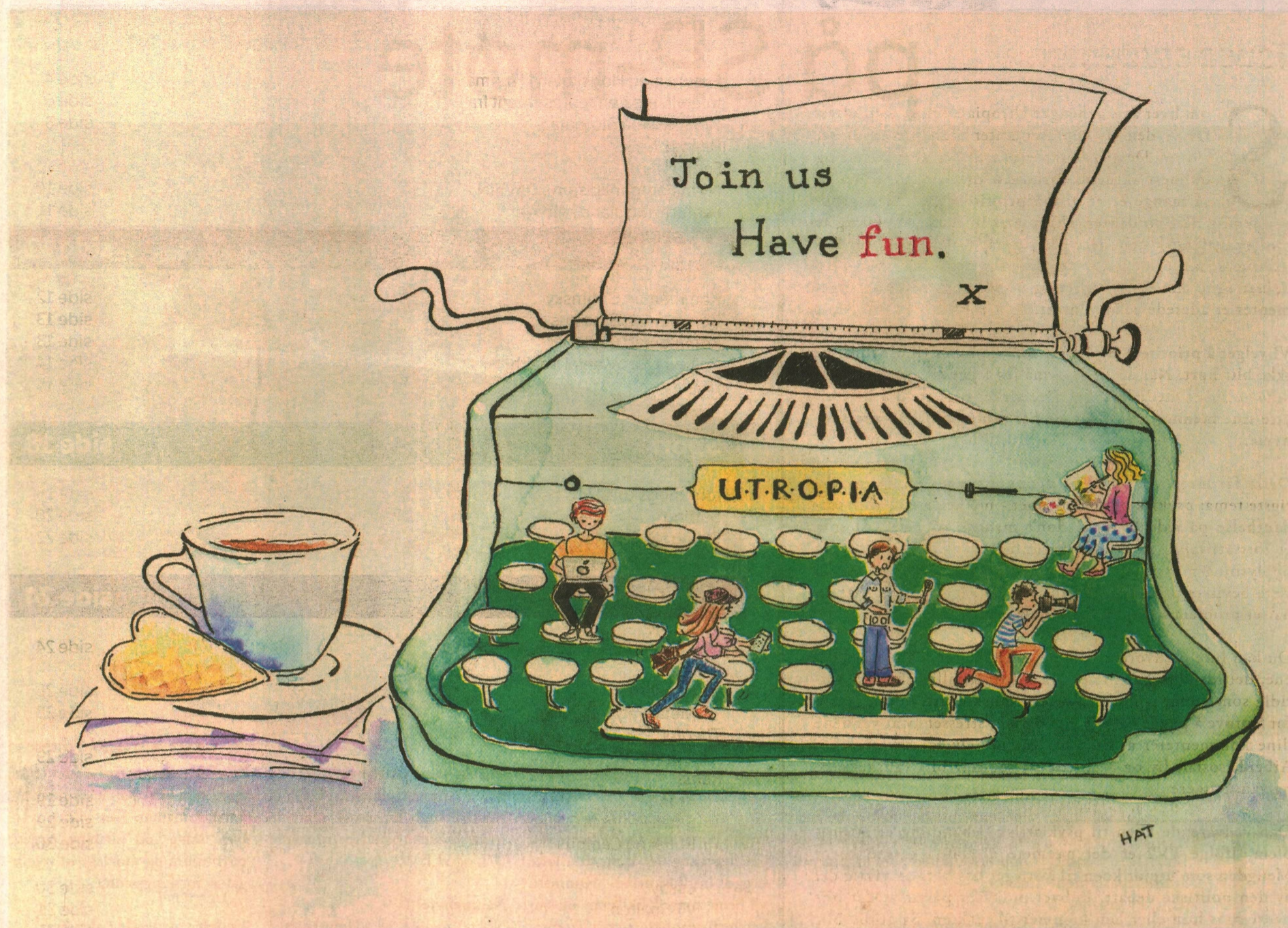

ILLUSTRATION: SALLY ROSENDAHL

Utropias konkurranse – «Bli frivillig»

1. Plass HA ANH TRAN

2. Plass NATALIA MAZUR

3. Plass ANDRÉ WERNER HANSEN

Utropiafor

35 år siden

1977 – «Hva må gjøres med nynazismen?» lurer Hans Evju i imøtegåelsen til en tidligere artikkel

10 år siden

2002 - Utropia skriver om utbygningen av Kraft. De lover å bli blant Tromsøs største idrettsanlegg for variert idrett.

«Fusjonsglad» Aarbakke på SP-møte

FOTO: ALEXANDRA TENEBROSO

ANITA FINNE
ANITA_FINNE@HOTMAIL.COM

Tysdagskveld, 18.09.12, samla Studentparlamentet (SP) seg for å diskutere den moglege fusjonen mellom Høgskulen i Finnmark (HiF) og Universitetet i Tromsø (UiT). Tilstade var også representantar frå SP i Finnmark.

Rektor, Jarle Aarbakke, møtte opp til orientering etter ynskje frå SP. Aarbakke hadde den fyrste halvti-

men til disposisjon og informerte om korleis han ser for seg ei eventuell samanslåing. Rektor beskrev seg sjølv som «fusjonsglad» og tok opp fleire punkt som argumentasjon.

Rektor argumenterer

Rektor Aarbakke påpeiker at det er institusjonane sjølv som vil dette og at det er dei som er drivkrafta bak prosessen. Nord-Noreg må stå saman, både når det gjeld miljøvennleg energi, turisme, forvaltning av havområda osv. Aarbakke har stor tru på at saman med Finn-

mark kan dei to utdanningsinstitusjonane skape høgare utvikling.

Begge partar har ting å hente ved ein fusjon og det kjem til å løfte begge institusjonane. Finnmark vil blant anna få lik lærar- og sjukepleiarutdanning som i Tromsø. Dette kjem til å heve nivået og lønningane, noko som vil merkast.

Aarbakke poengterer at Tromsø også har mykje å lære frå t.d. Kirkenes angående Russland-studier og at saman kan dei danne nye utdanningar som kan verta Noregs-

leiarande, samt verdslleiarande. Rektor trur at fusjonen vil kunne bidra til auka søkartal i Finnmark, samt ein større straum av studentar mellom UiT og HiF.

Namnebyte?

Nokre meinte at «Universitet i Tromsø» burde behaldast, sidan dette namnet har fått eit godt rykte på seg og har vorte ein slags merkevare, medan andre meinte at UiT vert misvisande. Arne Kolbjørn Norvang frå «HiF» understrekte her at det er ein fusjon og ikkje ei overtaking.

Kva Tromsø tener på dette, er det fleire som lurte på.- Meir forskning, fleire studentar. Det bidreg i volum, samt god forskning. Utvida territorium og moglege utbyggingar av forskingssenter.

Endeleg avgjerse i oktober

Fusjonen er foreløpig «Work in progress» på alle nivå, men det ynskjelege er at fusjonen skal vera klar hausten 01.08.2013. Universitetsstyret skal den 26. september reise til Alta for eit fellesseminar med HiF(?), men det endelige vedtaket skjer i oktober.

ANNØ 1916
VERDENSTEATRET

K I N O

BARBARA
NORGESPREMIERE
28. SEPTEMBER

VERDENSTEATRET – KINO OG FORSAMLINGSHUS SIDEN 1916

Se www.verdensteatret.no
for hele månedens program.
Følg oss på Facebook!

MELD DEG
INN I TEKNA
OG BLI

MASTER OF THE FUTURE

MELD DEG
INN PÅ
TEKNA.NO/FUTURE

ET MASTERSTUDIUM KREVER AT DU TAR ET HELHETLIG ANSVAR FOR UTDANNINGEN DIN. SKAFF DEG INNSIKT I BRANSJER SOM ER AKTUELLE FOR DEG ALLEREDE NÅ. FÅ ET SOLID FAGLIG NETTVERK UNDER STUDIENE. LÆR DEG Å SETTE OPP EN GOD CV. SKRIV JOBSØKNADER SOM VEKKER INTERESSE. BENYTT DEG AV VIRKELIG GODE MEDLEMSFORDELER, SLIK SOM GRATIS FORSIKRING I GJENSIDIGE. SOM MEDLEM I TEKNA FÅR DU ALT DETTE OG MER, SLIK AT DU I VIDESTE FORSTAND BLIR MASTER OF THE FUTURE.

Tekna er foreningen for deg som har eller planlegger en mastergrad innen teknisk-naturvitenskapelige fag

Finnmarks røyst

FOTO: ALEXANDRA TENEBROSO

Finnmarkspatriot og leiar for Studentparlamentet i Finnmark, Arne Koldbjørn Norvang, er usikker om han er for og mot den moglege fusjonen mellom Universitetet i Tromsø og Høgskulen i Finnmark.

ANITA FINNE
ANITA_FINNE@HOTMAIL.COM

Medan Studentparlamentet i Tromsø er i full gang med å diskutere fusjonen med Høgskulen i Finnmark (HiF), har Studentparlamentet i Finnmark ikkje teke stilling til saka endå.

Norvang var tysdagskveld, 18.09.12, til stades under Studentparlamentet i Tromsø sitt møte angående samanslåinga av dei nordlege utdanningsinstitusjonane Tromsø og Finnmark.

Utopia fekk tak i Norvang etter

at han var ferdig på det 2 timars intensive møtet for å få eit lite innblikk i kva tankar han har rundt fusjonen.

Fordelar og ulemper

- Me har ikkje teke stilling til det endå, men ser både fordelar og ulemper. Norvang fortel at han er skeptisk til å verta dregen inn som "lillebror" i samanslåinga og at dersom det skulle verta økonomiske problem, er han redd for at kutting fyrst og fremst kjem til å skje i Finnmark.

Sjølv om han er skeptisk, ser han også mange fordelar:

- Rask veg til meir og betre forskning. Rask veg til betre studiekva-

litet, samt større slagkraft inn mot departementet.

Han poengterer at han trur begge partar har noko å hente på samarbeidet. Høgskulen i Finnmark har blant anna populære linjer som sosionom, barnevern, idrett og friluftsliv, som Universitetet i Tromsø (UiT) ikkje har. Forskinga kjem også til å få eit større, samt interessant område å utfolda seg på.

Fryktar hastige beslutningar

Generelt synest Norvang at det har vore lite skriftleg informasjon og at prosessen har gått veldig fort:

- Som Jarle, rektor, sa på møtet, må det vera eit visst tempo, men eg hadde ynskja ei grundigare be-

handling og gjennomgang. Kva vert t.d. konsekvensane?

Samanslåinga har blant nokre i leinga i Finnmark vorte sett på som einaste utveg, men patrioten meiner at HiF kan klare seg utan, sjølv om det kan verta vanskelegare.

Samarbeid, ikkje overtaking

Det er viktig for leiaren i Studentparlamentet å få fram at fusjonen er eit samarbeid og ikkje ei overtaking, difor kjem han ikkje til å vera nøgd med at namnet "Universitet i Tromsø", vert ståande.

Finnmark har også eit rykte og namn som skal ivaretakast. Elles er Norvang nøgd med dagens møte og finn seg sjølv meir positiv til

forslaget enn han i utgangspunktet var. I morgon tidleg reiser han heimatt til Finnmark, der det seinare skal haldast møte.

- Eg må sjå kva parlamentet i Finnmark vil, og dersom fusjonen får gjennomslag må me ha krava klare. Worst case scenario er at Finnmark får mindre midlar, noko som førar til kutting, færre studenter i Finnmark og dårlegare velferd – Finnmark kan då risikere å verta ein mindre attraktiv studieplass.

Norvang avsluttar med at fusjonen i alle tilfelle må koma studentane til gode. Korleis dette utartar seg vil tida vise, men det er absolutt ei spennande framtid me går i møte.

Hvorfor studere på Svalbard?

- Svalbard har alltid virket forlokkende på meg. Helt siden jeg var liten har jeg lurt på hva den "lille" øya på værkartet var for noe, forteller Morten Jacobsen som studerte på Universitetssenteret på Svalbard (UNIS) i Longyearbyen våsemesteret 2012.

- Arktisk klima er spennende, det er fjernt fra det kjente, øde og eksotisk på sin måte. UNIS gir studenter muligheten til å ta del i og utforske dette klimaet gjennom arktiske studier og forskning, en mulighet jeg rett og slett ikke kunne la gå fra meg.

I motsetning til studiene Morten tar i Tromsø, var studiene på Svalbard veldig praktisk rettet med mye felt- og laboratoriearbeid.

- Til tross for at fagene jeg tok ikke var spesielt rettet mot utdanningen min, føler jeg likevel å ha lært utrolig mye som jeg aldri ville lært noe annet sted i hele verden. Kunnskap som jeg vet vil gjøre meg til en bedre sivilingeniør, sier Morten.

- Hvor ellers kan man for eksempel ha et 10-dagers langt forskningstokt langt ut i Barentshavet for å få hands-on erfaringer med sjøismålinger som en del av undervisningen? Følelsen av å stå midt ute i isødet kun omgitt av is så langt øyet kan se, setter perspektiv på tilværelsen og er definitivt noe alle burde få oppleve en gang i livet.

- Alle som kan, burde dra på utveksling, uansett hvor det måtte være. Men hvorfor akkurat Svalbard? Ja, Svalbard er kaldt, det er mørkt, det er øde, men det er også ekstremt samhold mellom mennesker, opplevelser, erfaringer og muligheten til å trække ut av sin egen komfortsone og til å bli bedre kjent med seg selv. Et paradys for alle som driver med vinteraktiviteter og for de som ønsker å lære. Du vil bli kjent med studenter fra hele verden og være en del av et internasjonalt miljø.

- Et UNIS opphold gir en uforglemmelig opplevelse for livet, og dessuten er sannsynligheten stor for å få se isbjørn, så hva venter du på? SØK NÅ!

Navn: Morten Jacobsen
Studerer: Master i teknologi i energi, klima og miljø ved Universitetet i Tromsø

«Jeg føler jeg har lært utrolig mye som jeg aldri ville lært noe annet sted i hele verden»

Morten Jacobsen studerte på Svalbard våsemesteret 2012.
(Foto: Morten Jacobsen)

Studentboligene i «Nybyen», innerst i Longyeardalen.
(Foto: Morten Jacobsen)

Teknologistudentene på tokt i iskanten i Barentshavet.
(Foto: Morten Jacobsen)

UNIS bygget i Longyearbyen.
(Foto: Morten Jacobsen)

Universitetssenteret på Svalbard (UNIS) tilbyr kurs innen arktisk biologi, arktisk geologi, arktisk geofysikk og arktisk teknologi, på bachelor-, master og PhD-nivå. All undervisning er på engelsk. Søknadsfristen for våsemesteret 2013 er 15. oktober.

Mer info: www.unis.no The University Centre in Svalbard

Storgataparadokset

DET FINNES FLERE HJEMLØSE PÅ STORGATA.

FOTO: WIKIMEDIA

Ansvarlig redaktør i Gatemagasinet Virkelig, Erik Junge Eliassen, forteller om hjemløse rumenerne "fra Storgata". Han sier at de trenger vår omsorg.

THEA VINGE
THEAVINGE@LIVE.NO

7.9 % av Romanias 22 millioner innbyggere er arbeidsledige og 25 % av befolkningen lever under fattigdomsgrensen. Schengen-avtalen og EU-utvidelsene i 2004 og i 2007 som blant annet innebar åpne grenser og fri flyt av arbeidskraft, åpnet for at fattige rumenere uten muligheter i hjemlandet sitt kunne reise til Norge for å forsørge familiene sine ved å tigge.

Gjennom EØS-avtalen får Norge kjenne mange av Europas problemer tett på kroppen, blant annet Europas liktå, de omreisende rumenerne. Rumenerne kommer hit som siste utvei for å klare seg i et deprivert samfunn, og de er på mange måter de svake i Europa, men likevel møter de lite nestekjærlighet og medmenneskelighet i ett av verdens rikeste land.

Romanias ambassadør i Norge, Daniel Ioni, skrev i juli i en kronikk til dagbladet at "de fleste av tiggerne er fattige mennesker som strever for å opparbeide seg et levebrød".

Man kan spørre seg om det å gi penger til tiggere i praksis betyr å sette et lite plaster på et stort sår, men gjennom EØS-avtalen har Norge forpliktet seg til å gi 2,3 milliarder kroner til Romania.

I denne summen inngår blant annet 225 millioner kroner til frivillige organisasjoner og 170 millioner kroner som er øremerket integrering, utjevning av forskjeller og mindre diskriminering, ifølge Europarådets hjemmeside.

Dette, samt velferdstiltak igangsatt av den rumenske regjeringen kan på lang sikt forbedre rumenernes levekår, slik at desperasjon og nød ikke tvinger de til å reise fra familiene sine til et fremmed land, bo på gata og tigge for å overleve.

Ansvarlig redaktør i Gatemagasinet Virkelig, Erik Junge Eliassen, deler sine meninger og sin kunnskap om rumenerne og behandlingen de får i et skriftlig intervju til Utopia.

UTROPIA: Hva vet du om bakgrunnen til rumenerne som har bosatt seg her i Tromsø?

ERIK: Jeg vet at de er svært fattige mennesker som trenger vår omsorg. Det er en myte at de bedriver organisert. De er ikke annet enn organiserte i familier, slik vi er. Det kommer 10 til 20 reisende hit hver sommer.

UTROPIA: Hvor mange selgere fra Romania er ansatt hos dere i "Gatemagasinet Virkelig"?

ERIK: Ingen er ansatt som selger i Virkelig. Gatemagasiner er tiltak

som retter seg mot vanskeligstilte. De er ikke ansatt på vanlig måte, og betaler ikke skatt. Vi har én tromsøværing med bakgrunn fra Romania blant Virkelig-selgerne. Han er ikke av romfolket eller en omreisende. Han bor i byen vår, og er en av oss.

UTROPIA: Synes du man bør støtte rumenerne ved å kjøpe Gatemagasinet Virkelig?

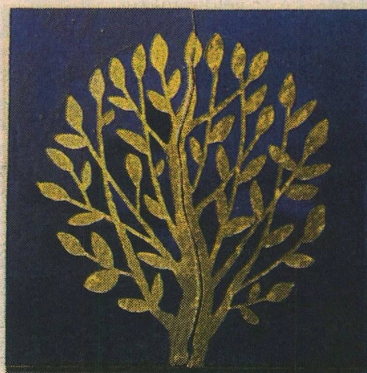
ERIK: Rumenerne har sitt eget blad som heter Folk er Folk. Innholdet er informativt og retter seg mot eventuelle arbeidsgivere. Folk er Folk kom til Tromsø i juli. Vi har intet imot at det omsettes et magasin ved siden av vårt i Nord-Norge, men det må tilrettelegges på en slik måte at vi ikke stiller to svake grupper opp mot hverandre, og at vi unngår konflikter selgere i mellom.

Vi har sørget for at våre selgere er

solidariske med romfolket og understøtter deres sak. I Tromsø har jeg i sommer sett en rørende solidaritet mellom selgere av Folk er Folk og Virkelig.

Det er svært fattige mennesker som trenger vår omsorg.

Vi lever i en verden som er slik at det ikke er de som har mest som gir mest, men de som har lite deler gjerne. Jeg er dypt skremt over en del holdninger som har kommet til overflaten i løpet av sommeren i nord. Det kan se ut som om noen har et nedarvet hat mot omreisende mennesker, deres kultur og levemåte.

Den Norske Kirke

Studentprestene

University Chaplains

<http://uit.no/studentprest>

tor.stranda@uit.no

91342023

77644097

Åpenhet - nøkkelen til bedre studenthelse

AVDELINGSLEDER VED STUDENTRÅDGIVINGA, OLA OTTERLEI

FOTO: JUAN PABLO HERNÁNDEZ QUINTERO

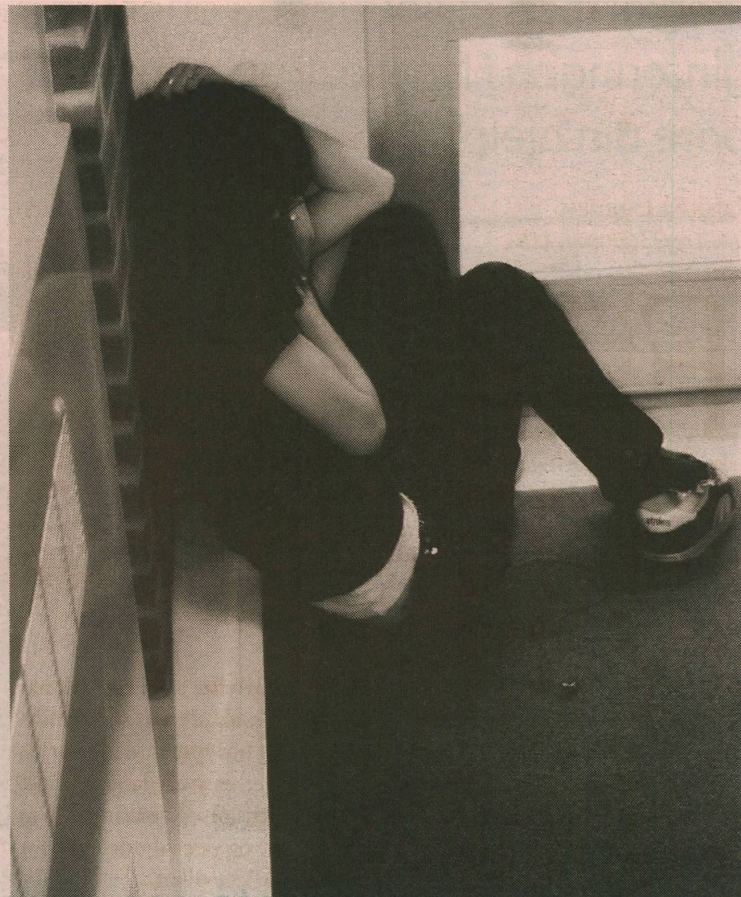

FOTO: PRESSE

I 2011 var det 540 studenter som brukte Studentrådgivinga. Ca. 100 av disse tok kontakt med Studentrådgivinga på grunn av emosjonelle problemer, herunder depresjoner.

MICHELLE MARIE SALIBA FREDRIKSEN
MICHOFRED@HOTMAIL.COM

Avdelingsleder ved Studentrådgivinga, Ola Otterlei, sier at bildet er komplekst og når det gjelder psykiske plager følger gjerne det ene problemet med det andre.

Sosial angst, rusmiddelmisbruk
Otterlei forklarer at depresjon kan føre til at personen isolerer seg, som igjen kan føre til sosial angst. De setter ikke diagnoser på studentrådgivinga. Dette kan gjøre det vanskelig å kategorisere brukerne i en statistikk. Den største kategorien i statistikken fra 2011 er ikke spesifisert. I denne gruppen er det 195 personer.

Otterlei forteller at noen av studentene bruker rusmidler for å dempe uro rundt de vonde tankene.

- Men det er sjelden at personer kommer til oss og forteller at de har et rusproblem. Rusproblemer

kommer imidlertid oftere fram først når man spør direkte omkring rusmønstre.

Han også mener at det er viktig å problematisere rusing blant studenter. Det er lett og akseptert å ruse seg og man ser ofte ikke at det er blitt et problem før det er kommet ganske langt.

Flere jenter besøker rådgivinga
Det er studenter i alle aldre som kommer til Studentrådgivinga.

- De som er eldre sliter ofte med ting som de har opplevd tidligere i livet, mens de yngre ofte sliter i endringsprosesser som det å flytte hjemmefra, eller at man opplever ensomhet ved et nytt studiested, sier Otterlei.

Han mener det er viktig å ikke sykeliggjøre studentenes problemer for tidlig. I unge menneskers utvikling vil man oppleve store svingninger. Dette er oftest uttrykk for et naturlig og normal utviklingsprosess. Noen ganger kan man være nedstemt fordi man

har hjemlengsel. Dette er på ingen måte det samme som en depresjon.

Det er lettere å behandle de psykiske plagene på et tidlig stadium.

Det er flere jenter enn gutter som bruker Studentrådgivinga. Dette er et generelt fenomen i helse- og sosialsektoren. Otterlei sier at dette ikke betyr at jenter har dårligere psykisk helse enn gutter. Otterlei tror at det er mye mørketall når det gjelder guttene, og at det kan være vanskeligere for dem å ta kontakt på grunn av vonde tanker.

Antall samtaler varierer

I utgangspunktet får de som bruker rådgivinga tilbud om inntil ti samtaler.

- Dette er fordi det skal være kapasitet til å ta imot alle som ønsker å bruke Studentrådgivinga uten at vi har ventetid forklarer Otterlei.

Han forteller at antall samtaler i stor grad bestemmes etter behov:

- Noen bruker bare to timer, mens andre bruker mer enn ti timer.

Noen av studentene bruker antidepressiva i tillegg til samtaler, men dette er ikke noe studentrådgivinga styrer.

- Medisinering er noe som skjer i samtale mellom lege og student, sier Otterlei, men vi ser at enkelte i spesielt tunge perioder kan ha nytte av dette.

Han understreker at antidepressiva ikke burde brukes i for lang tid og at det bør benyttes i sammenheng med samtaler.

Å ta fatt i vonde tanker tidlig.

Otterlei stiller seg veldig positiv til Verdensdagen for psykisk helse 8.oktober. Når Utropia spør om det er noe universitetet kan gjøre bedre for å hindre at studenter går inn i en depresjon, sier han at studieledere eller de som har nær dialog med studentene kan hjelpe med å få studentene i kontakt med studentrådgivinga

Det er viktig å ta tak i problemene tidlig. Det er lettere å behandle de psykiske plagene på et tidlig stadium. Hvis ikke kan, for eksempel, en depresjon sette seg mer fast.

Han mener at åpenhet og normalisering er veldig viktig.

- Det er ikke uvanlig å ha negative eller vonde tanker.

- En ting er sikkert; depresjon går etter all sannsynlighet over og den er ikke noe å skamme seg over. Oppsøk oss tidlig!, anbefaler Otterlei.

Lyst til å fighte oljeindustri?

Davvin vil bli en motvekt til den sterke, men miljøtruende energinæringen i Norge. Den trenger bare din hjelp.

KAROLINE LANDSEM
KAROLAN93@GMAIL.COM

Få er klar over konsekvensene av den store Nordområdesatsningen. Davvin vil øke bevisstheten til drastiske miljøforandringer som skjer i nord, med et lokalt fokus. De forklarer at det tynneste islaget i Nord Arktis er blitt funnet i år.

- Det snakkes veldig lite om miljøkonsekvensene. Folk er ikke opplyst på det. Vi skal prøve å informere om at det finnes to sider av en sak. Hvis folk får opplysningene og skjønner konsekvensene av dumpingen i Finnmark, så vil holdningene endre seg.

Penger taler

Det er ikke noe nytt at Norges energiindustri består av både å finne flere arbeidsplasser og bi-

dra til økonomisk gevinst. Men utover dette er ikke næringen innovativ av seg, sett i lys av miljøsakene. Det ser ut til at makten ligger der hvor de store pengene ligger.

- Miljøengasjement finnes, det er bare kunnskapene som mangler, kan representanter fra Davvin fortelle.

Merville forteller at Finnmark har en veldig svak stemme på landsbasis. Han utdyper at de er for få, og at det er et stort landområde. Det er tradisjonelle næringer som blir utsatt, og det vil ødelegge for fremtidige levevilkår.

- Det er et stort fokus på oljeeventyret i arktisk og mineralområdene i nord, kan Harald fortelle.

Juridisk skjærsild

I følge Davvin er opphusing for økonomisk gevinst problematisk for isen og klimaet. Han forteller videre at gruvene slipper ut masse kjemikalier i vannet.

- Vi er en av fem land som tillater sjødeponi fordi det er en enkel og billig løsning.

I følge Davvin er det per i dag for få regler for miljødumping. Oljeindustri og gruveindustri møtes ikke på miljøkravene, fordi det er forskjell på landbasert industri og offshore. Det finnes ingen standard på hvor mye utslipp som er

for mye utslipp. Jan Helge Fosså sitt foredrag "Konsekvenser for dumping av gruveavfall i Repparfjorden", en del av arrangementet til helgen, vil ta for seg denne type problematik.

-Det er et faktum at oljen og mineralene ikke er en utømlig kilde.

Utvikling og innovasjon er ord som nevnes i møte med denne svært engasjerte gjengen. Katrine

mener vi må stoppe opp og tenke:

- Det er et faktum at oljen og mineralene ikke er en utømlig kilde. Studenter kan være med å finne nye innovative løsninger

Davvin vil lage en grobunn for et nytt progressivt miljø. En av ideene er å invitere til studentgrupper hvor man kan ha fagsamtaler på tvers av studieretninger. Davvin vil være med å åpne opp for innovative løsninger og ideer studenter kan sitte med. De tre er enige om at denne kunnskapen finnes på campus.

FOTO: JUAN PABLO HERNÁNDEZ QUINTERO

Studentsamfunnet
Spalten

StudentUKA? Ka farsken?!

ANITA NØSTVIK, PR-ANSVARLIG

StudentUKA, eller UKA som den gjerne kalles, har tradisjoner som strekker seg tilbake til midten av 80-tallet, og har vært en viktig del av student-tilværelsen i byen, spesielt i tiden før studenthuset Driv ble til. I starten var UKA kun en revy, men har siden den gang vokst seg stor, og var på et tidspunkt Nord-Norges største kulturfestival. Det virker kanskje litt overraskende, for hvis du i dag spør en hvilken som helst student om de har hørt om UKA, vil de aller fleste svare: «Hæ? Ka e det? E det DebutUka?».

Dette kan skyldes at UKA ikke har blitt arrangert siden 2010, og store deler av UiTs studentmasse er fornyet siden den gang. UKA ble i 2010 arrangert

på høsten, og havnet derfor litt i skyggen av DebutUka, men det skal vi sette en stopper for!

UKA skal arrangeres igjen i 2013, nærmere bestemt 16.-24. februar. Temaet for UKA er «Arctic», noe som innebærer at mange av arrangementene vil ha en rød tråd koblet til dette. Det blir en fantastisk uke pakket full med konserter, kulturarrangementer, foredrag, teater, idrettsturneringer, alternativ sport og humor. Vi håper på å bli godt mottatt av studentene og byens borgere, og målet på sikt er å lage Norges beste studentfestival. Vi oppfordrer derfor alle studenter til å like facebook-siden vår (<http://www.facebook.com/StudentukaTromso>), og følge oss videre i prosessen med å lage byens «arctigste» happening.

StudentUKA i Tromsø

POSTER FROM UKA'10

feature

Forskjell mellom studieliv: Russland, Norge

ODA BERNTZEN,
BACHELORGRADSTUDENT I
RUSSLANDSTUDIER
ODA.BERNTZEN@GMAIL.COM

Mitt navn er Oda Berntzen og jeg tar en bachelorgrad ved universitetet i Tromsø. Dette semesteret er jeg på utveksling ved det nordisk-arktiske universitetet i Arkhangelsk.

Arkhangelsk ligger ca 45 km unna Hvitsjøen, ved utløpet til elven Dvina i den nordligste delen av det europeiske Russland. I selve byen bor det 348 783 mennesker. I byen er det mange hus av tre, men også de velkjente blokkene fra Sovjet-tiden. Trehusene er ganske slitte og skeive, enkelte ser ut som de skal falle sammen når som helst. Likevel synes jeg de er fine, de lyser opp innimellom alle de grå blokkene som kranser rundt byen.

Universitetet har to institutter og tyve fakulteter som ligger spredt over et område - man får ikke samme følelsen av et «campusområde» sånn som det er ved universitetet i Tromsø. Av den årsak har jeg og de andre studentene som jeg bor sammen med mest kontakt med de studentene fra det samme fakultetet som vi studerer på. Hvert enkelt fakultet har en liten kantine hvor studentene kan kjøpe suppe, middag og diverse bakevarer.

Jeg var nysgjerrig på hverdagen til russiske studenter og har derfor avtalt å møte Natasja på en kafe ikke langt unna universitetet. Natasja er tyve år og studerer teknologi ved universitetet. Hun har studert i tre år og er snart ferdig med bachelorgraden sin. Det er en vesentlig del som skiller det russiske og det nor-

ske systemet for universitetsutdanning, i Norge begynner man ikke på universitetet før man er minst 18 år og alderen på gjennomsnittstudenten er høyere enn her. Noe av det første jeg lurte på er hvordan oppleves studiehverdagen for studentene - hva er de positive sidene og hva er de negative?

Hvordan ville dere beskrevet deres studiehverdag?

- Siden jeg studerer teknologi, er hver dag for meg ulik forteller Natasja. De fleste dager har vi vanlige forelesninger, av og til to på en dag. Arbeidsmengden går ofte i svingninger, i enkelte perioder er det veldig mye og andre ganger er det nesten ingenting. De ukene det ikke foregår så mye, er det ikke forelesninger heller. Da er det lagt opp til selvstudie eller arbeid med en oppgave.

Jobber du alene eller sammen med andre?

- Jeg jobber oftest sammen med andre i kollokvier, men også alene.

Bruker du bibliotek og lesesal, eller foretrekker du å lese hjemme?

Jeg foretrekker å lese hjemme fordi da kan jeg koke te og slappe av mens jeg leser. Jeg leser bare på biblioteket hvis det er en bok jeg behøver derfra.

Natasja forteller at undervisningssituasjonen er slik at de sitter i et klasserom med tavleundervisning og at de ikke bruker spesielt mange tekniske hjelpemidler i undervisningen.

- Jeg synes at denne type undervisning er bra fordi jeg føler at jeg får bedre kontakt med læreren på den måten. Mange av lærerne er eldre, de behersker ikke teknologiske hjelpemidler så godt.

FOTO: ODA BERNTZEN

Studieforløpet i Russland foregår annerledes enn i Norge når det kommer til obligatorisk undervisning og spesialisering innenfor et fagfelt. I Norge hvor det er vanlig å ha obligatoriske fag slik som ex.phil og ex.fac første semester, har man her hvert semester obligatoriske fag. På det tredje eller fjerde semesteret i Norge velger man studieretning, i motsetning til her hvor det ofte er vanlig å velge ret-

ning når man er ferdig med bachelorgraden. Dette kommer også litt ann på hva man ønsker å bli og om man velger å spesialisere seg tidlig i studieforløpet eller senere.

Natasja forteller at hun har valgt en bred studieretning for å få større omfang i studiene og dermed lettere få seg jobb. Hun er derimot usikker om hun blir boende i Arkhangelsk eller flytter til en annen og muligens større by i Russ-

land. Jobbmarkedet i Russland er i endring når landet har blitt mer åpent for utenlandske firmaer som etablerer kontorer og særlig med olje og gassutvinning i Nordområdene.

Jeg spør Natasja om hva hun ønsker å bli når hun blir stor. Hun sier at selv om hun har valgt en bred studieretning, er hun enda ikke sikker på det - i likhet med mange norske studenter.

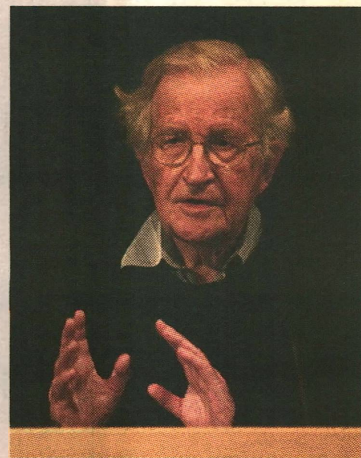
kommentar

DEN BERØMTE INTELLEKTUELLE SPILLER TETRIS MENS HAN FORKLARER HVA SOM SKJER I MIDTØSTEN

BILDER: TINA DERAKHSHAN

Skuffet anmeldelse av Chomskys foredrag

ANTONINA CHOMICZ
TOSIACH@GMAIL.COM

I forrige uke hadde Universitetet i Tromsø den ære å være vert for den levende legenden av lingvistikk, Noam Chomsky. Besøket av 84-årig geniet vekket lik, om ikke større, oppstand enn ankomsten av Hillary Clinton i juni. Siden Chomsky ikke bare driver med

språkvitenskap men også forfatterskap og den nåværende verdens politiske situasjon, trakk han til seg en betydelig del av universitetet; studenter, forelesere og ulike ansatte. Noen kom på forelesningen kun på grunn av nysgjerrighet, og for å finne ut hvorfor alle andre beundrer den amerikanske professoren. Personlig ville jeg se og lytte til mennesket som med sine teorier gjorde meg gal gjennom hele det første studieåret.

Konferansen begynte med noen snille ord fra UiT rektor Jarle Aarbakke og rungende applaus da en liten, uanselig mann gikk inn i auditoriumet. Allerede fra hans første ord viste han at han er akutt og skarp – han underholdt publikum med følgende vits; hvis noen ber deg om å gi et foredrag, og du vet ikke hva du skal snakke om, snakk om dilemmaer i Midtøsten – det er et evig aktuelt problem. Etter en slik introduksjon forventet jeg likevel noe konkluderende.

Imidlertid, stjernen av kvelden bestemte seg for å heller fortelle om problemer, enn om deres grunner eller spesifikke beslutninger. Selvfølgelig, hoveddelen av tittelen på forelesningen (Midtøsten dilemmaer; enkle løsninger, vanskelige hindringer) tydet på at den først og fremst ville være oppdragende, men den andre delen peket på at Chomsky skulle gi noe mer enn bare et inntrykk av de enkle løsningene. Jeg har ikke observert det.

For å være ærlig forlot forelesningen meg litt skuffet, umett og søvnig. Kanskje grunnen til det var mine andre forventninger – fra hva jeg hørte, mange ble fascinert av Chomsky og hans uttalelse, de fantes også dem som gikk ut under forelesningen. Meninger er forskjellige, men det er en ting som alle er enige i; Chomsky og hans hjerne er beundringsverdige. Og jo eldre han blir, desto mer vil han bedåre oss.

kommentar

Er Erasmus-programmet urettferdig?

PIOTR MAZUR
SKANDINAVISKE STUDIER
P.MAZUR@ONET.EU

Norge er et populært reisemål for europeiske studenter som kommer hit. Det er unikt, utbygd og ... svært kostbart. EU hjelper elevene ved å gi dem noen penger. Men det behandler ikke alle likt.

Det har vært en rekke internasjonale studenter som har kommet til Tromsø i det siste.

De fleste som kommer til Tromsø fra utlandet, kom hit fra Europa med Erasmus-programmet. Det

gjelder for reise til utlandet, til Tromsø, og hvis de oppfyller alle kravene ved deres hjem-universitet og UiT, får de lov til å tilbringe ett semester eller et helt år her. De trenger ikke å betale noen skolepenger til sine hjem universiteter, eller universitetet de kommer til. Programmet er sponsert av Den europeiske union, og dermed alle medlemsstatene i det. Studenter kan også søke om å få Erasmus stipend for å hjelpe dem å flytte og bosette seg i det nye landet.

Beløpet de får, varierer betydelig i Europa. For eksempel; britiske studenter som kommer til Tromsø, får 370 EUR i en måned. Hvis de dro til Tsjekkia eller Hellas ville de få 310 EUR, til Bulgaria 270.

I Storbritannia er tilskuddet betalt av British Council og er det samme for hvert universitet i landet.

I Polen varierer stipend universitetene betaler studentene fra sted til sted - det er betalt direkte av universiteter som får støtte fra regjeringen. Det er imidlertid, betydelig mer enn de britiske elevene får. Jeg spurte mange studenter fra Polen, og de får minst 450 EUR (opp til 540 EUR ved enkelte universiteter).

Tyske studenter har det vanskeligere. Det gjennomsnittlige tilskuddet de får er 150 EUR som ikke engang nok til å betale for bolig.

Hvorfor må beløpene varierer så mye? Det er fordi alle landene får en budsjett hvert år for Erasmus, som de ikke kan overstige. I 2011/12 for Storbritannia var det 38 millioner euro, for Polen - 39 millioner kroner, mens for Tyskland 48 millioner. Norge fikk 5 millioner. Og mengden hver elev får avhenger av hvor mange studenter velger å gå - det beløpet fordeles likt mellom dem. Og her i Tromsø er det mange tyskere, som er en indikasjon på hvor villige de er til å reise.

Erasmus er ikke det eneste alternativet for å få finansiering til studiene. Hvis du er fra utenfor EU og ønsker å studere i Europa, kan du få en Erasmus Mundus

stipend. Hensikten med det er å fremme europeiske universiteter utenfor Europa, og oppmuntre unge mennesker til å komme hit for å studere. Beløpet studenter får fra dette programmet er mye høyere enn for europeiske folk. Jeg spurte noen av dem, og det gjennomsnittlige beløpet er 2000 EUR (med en student får så mye som 2500 hver måned). Pengene er betalt av EU, noe som kan være kontroversielt. Noen spør hvorfor utenlandske studenter får så mye, og hvorfor studentene ikke behandles likt.

Angivelig er det bedre å være fra noen europeiske land enn andre. Og det er best å være utenfra Europa.

CASTL – et konsolidert forskningssenter midt på UiT

Nå kommer opprinnelig finansieringen til opphør, men hva akkurat hva betyr dette?

JUAN HERNANDEZ
JP.ETEREO@GMAIL.COM

Center for Advanced Study in Theoretical Linguistics ble grunnlagt for ti år siden som et senter for fremragende forskning med økonomisk støttet av Norges Forskningsråd. Målet til et slikt senter har vært for å forsøke forskning i forskjellige områder fra språkvitenskap som avstammer fra generativ grammatikk – syntaktisk, morfologisk og fonologisk variasjoner mellom språk. Stort sett betyr dette å forstå hvordan og hvorfor det finnes så mange ulike språk i verden, men samtidig kobles dem med grunnleggende lover. Dette høres sannsynligvis veldig komplisert ut, men roten til tanken er dette:

Språk er enestående og uten tvil den sterkeste fellesnevneren som binder oss alle sammen som mennesker. Eller faktisk, muligheten for å ha språk – enten de er egentlig ulike språk eller ikke. Imidlertid, alt som man vet om dette akkurat nå er ikke teoretisk, men håpet er at tidligere eller senere kan dette tilknyttes til genetik eller sterk hjernens-fag. Så blir språks underliggende lover veien for disse forskere å oppdage enda mer om det som lager oss menneskelig.

Språk er enestående og uten tvil den sterkeste fellesnevneren som binder oss alle sammen som mennesker.

Hvordan kommer Noam Chomsky i bildet?

Denne åndsretningen ble startet av Noam Chomsky for nesten femti år siden, så det var helt logisk at han støtte organisasjonen opp fra begynnelsen. Da fikk forskere vite om et viktig funn som pekte på at hjernene våre er utstyrt for å lære alle språk, uansett hvor man kommer fra. Dette er idéen om en universell grammatikk, som på en måte er inngrodd i den menneskelige hjernen, og som etter hvert har utviklet seg til bestemte grammatikker. Hvorfor i alle verden er dette meningsfylt å studere? Jo, mer forståelse finnes det om hvordan grammatikk egentlig er generativ, desto bedre kan vi utvikle en teori om hvordan mennesker lærer seg språk. I tillegg sier de at når man lærer seg et språk, skaper man det samtidig selv. Min vurdering av dette er at disse er av de mest fascinerende tanker om hjernens kraft. Dette er hva de fleste forskere i CASTL jobber med.

«Decennium» konferansen og sine innspill til det akademiske (og ikke akademiske) miljøet

Derfor har de organisert en slags feiring for det første tiår deres med flere gjester fra hele verden. På en side holdte seniorforskerne fra CASTL og fra andre universiteter forelesninger i forskjellige emner fra syntaks, fonologi og språktilegnelse. På den andre siden hadde n å v æ r e n d e PhD studenter i CASTL en sjanse for å presentere sine egne forskningsprosjekter. Alt dette skildrer CASTL som en uegenlyst organisasjon som faktisk deler forskningen sin. Igjenom finansieringen de har fått fra Norges Forskningsråd, har de gjort alle utgivelsene sine offentlig.

Helt spesielt er det å legge merke på delen om språktilegnelse, på grunn av de praktiske prosjekter de dreier seg med: med en sterk mening om fordeler av flerspråklighet, har de

utviklet programmer sammen med Universitetet i Edimburgh for å øke bevisstheten om flerspråklige barn og familier. Nemlig ville de fremme ideen at det er ikke dårlig for intellektuell utvikling, faktisk er det ganske positivt å oppdra flerspråklige barn.

Og hva med neste år?

For to uker siden feiret lingvister med mat, vitenskap, drikke, gjester og den spesielle utseende fra Noam Chomsky. Nå er det slutt på den opprinnelige finansieringen fra Norges Forskningsråd, og folkene i CASTL må skape seg nye planer for neste år. Dette betyr tydeligvis at penger må komme fra et annet sted. Dette er litt uklart, men likevel er planen at CASTL skal drive så lenge som mulig. De kommer bare til å begynne en ny fase. De har ennå flere studenter som vil bli med i studieprogrammene til CASTL, så det ser ut som om det ikke skal mangle støtte i framtida.

Nemlig ville de fremme ideen at det er ikke dårlig for intellektuell utvikling – faktisk er det ganske positivt – å oppdra flerspråklige barn.

kommentar

I don't manage...

SYLWIA REZULAK
MASTERS STUDENT IN
PEACE AND CONFLICT
TRANSFORMATION
SYLWIA.REZULAK@
GMAIL.COM

Mental-health issues seem to become more relevant within health discourses of many societies and are mirrored in several statistics evaluating the general health conditions of those societies. In the same way mental-health problems such as depressions and burn-outs seem to increase among students worldwide. Whether such increase is a mere product of better documentation and more public attention or really indicates a change in comparison to former student generations is not the point. It does not change the fact that there is a significant number of students – and Tromsø is no exception – who suffer from several kinds of mental-health problems. It might, however, be useful to take a close look on what it is that makes young people so sick. Have there been some changes? Does the current generation of students have to face and deal with different problems than the former generations?

The good change is that more and more people get the possibility to study at the university. The present student societies, therefore, constitute a quite heterogeneous group. At the University of Tromsø we have a multifaceted society of students with different cultural backgrounds, different social and financial conditions and different expectations who are enrolled in different study programmes. Yet, this situation can be also challenging. Study programmes are usually not well equipped to take such different backgrounds and needs of students into account which in many cases creates a considerable disequilibrium. Students who have to finance themselves or who have to take care of their family, no matter how well organized, will always have either less time for studying or less time for stress relief than the ones without such obligations. Although many students manage to handle such and other challenges there are others who struggle until they get sick.

ILLUSTRATION: NATALIA MAZUR

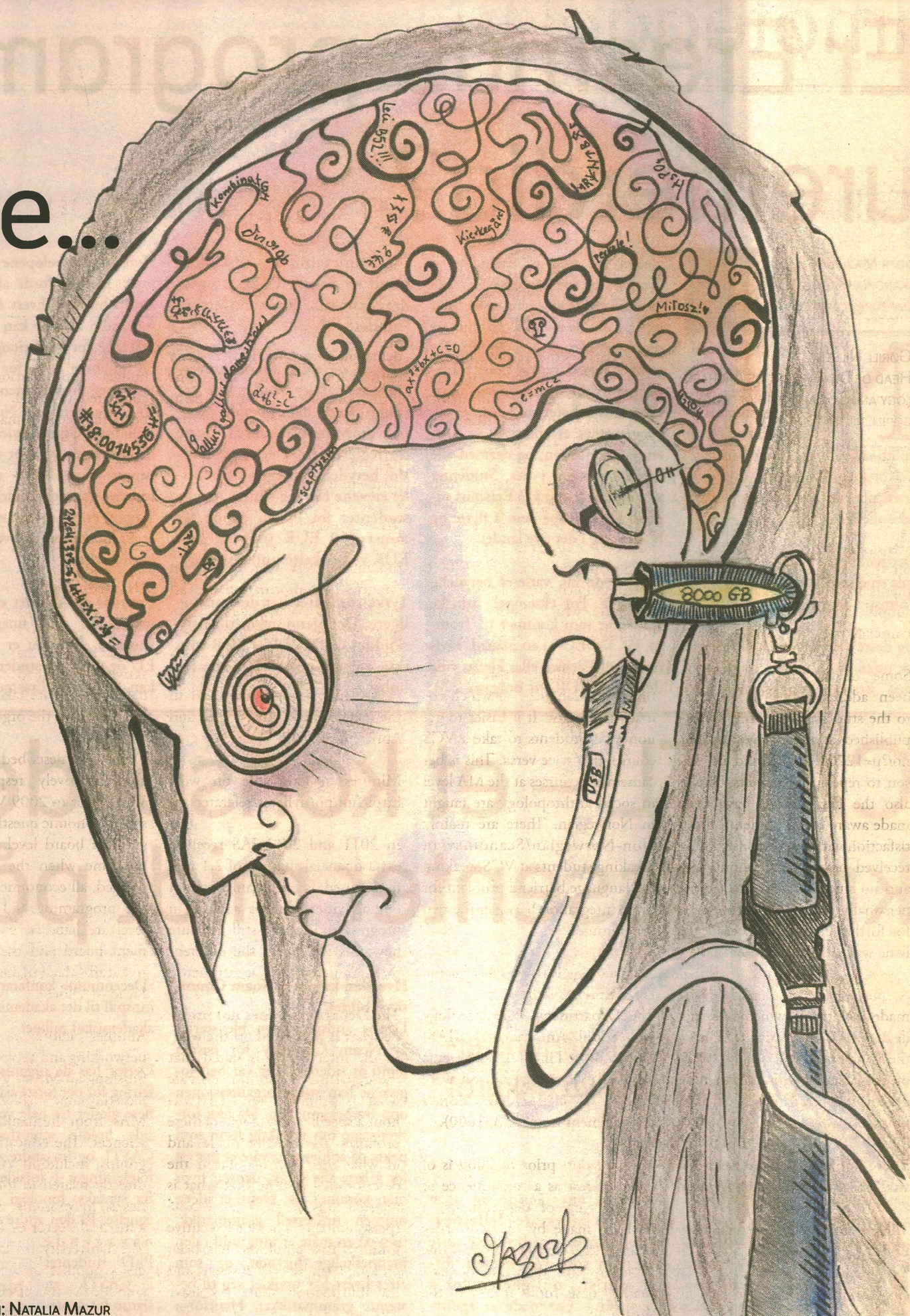
There are other cases where the students who just graduated from secondary school are simply overwhelmed with university standards. There are some critiques that school systems do not prepare their students well enough for the demands of university programmes. When students do not learn how to work independently and how to manage timing they might get severe problems to meet the requirements of their study programmes. This can create a feeling of personal failure that can have tremendous effects on the psyche of young students who try to figure out their skills and talents and establish their own future perspectives.

But there seems to be an overall demon that haunts the present student generation regardless of the different cultural backgrounds, different social and financial conditions and individual future expectations: perfection. Although it is not often directly spoken out it is usually engraved into our minds even before we enter the university that we have to be perfect. It appears to be connected to a changed perception of the function of universities. Universities in our present days are industrialized. They are giant factories that are supposed to spill out profitable experts. When students enter the university they realise

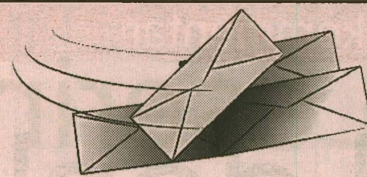
quickly that it is all about good grades, internships, international experiences, in short, everything that makes our CV's, i.e. our life being worth a job. There is almost no space for individual development, exploring different opportunities, doing research for the sake of it because every delay in our CV, everything that might point towards a lack of productivity and effectiveness might jeopardize our future. How is it possible to ignore such pressure and not to fear?

It is not surprising that studying can become an overwhelming and in some cases even traumatizing

experience for university students. We sadly constitute a generation where students dope themselves in order to be more effective or where they avoid the campus in order to avoid the feeling of competition. Where young people get scared of life because they get the feeling not to be good enough already in the moment when they start shaping it. Providing counseling centres at the campus is surely an important step in helping students to cope with this pressure but universities should also provide space for creativity and personal development by liberating themselves from the market.

Imøtegåelse

Follow up: Visual Culture Studies, what are you not telling us?

GØRILL NILSEN,
HEAD OF DEPARTMENT OF ARCHAEOLOGY AND SOCIAL ANTHROPOLOGY
GORILL.NILSEN@UIT.NO

the opportunity of students from our partner universities in Africa to come to Tromsø.

September 14th 2012, Utopia ran a story, Visual Culture Studies, what are you not telling us?, in both print and on the web. A number of statements were put forward that are simply incorrect, or at best lack context.

Some of the complaints have been addressed in my response to the students' letter this spring, published at <http://www.utropia.no/?p=12701>, and I find no reason to repeat the answers. This is also the first time I have been made aware of the students' dissatisfaction with my response; I have received no mails or phone calls and no student has contacted me personally to alert me of the need for further clarification before the issue was raised in Utopia.

A number of statements were made in Utopia which were not dealt with in the initial letter from the students. I will address some of these statements and there is obviously a need to referat some points.

There is bad blood between Visual Cultural Studies (VCS) and Social Anthropology

There is no existing personal/labour conflict between employees at Visual Cultural Studies and Social Anthropology. I have received no notifications of any such.

There is too little collaboration between Visual Cultural Studies and Social Anthropology

I would very much like a better integration between the two programmes. However, this is hindered by formal requirements and has nothing to do with the alleged "bad blood".

To be admitted as an MA student in social anthropology, applicants must document a BA in social anthropology. There are no such requirements at VCS. If we were to change this requirement at VCS, it would severely hamper

At VCS, students have many mandatory courses, which is a problem if they want to take courses outside their programme. However, VCS made some changes in 2009, opening up courses for non-VSC-students, which hopefully will bring about some change.

Another hurdle for more integration is the language in which courses are taught. It is easier to get non-VCS students to take a VCS course, than vice versa. This is because most courses at the MA level in social anthropology are taught in Norwegian. There are mainly Non-Norwegian/Scandinavian speaking students at VCS, making the language barrier a problem for more integration between the two programmes.

Archaeology is the reason for the Department's debt

The Department of Archaeology and Social Anthropology (IAS) has no debt. Financial statements are available via Agresso on web: <http://aneke.uit.no/okonomi/> (Department number 331600).

The situation prior to 2009 is of little interest as a consequence of the merging of departments, a decision made by the University board. The Department has one economy and there are no earmarked basis funds to any of the disciplines.

Income derived from student credits does not show that VCS earns more money than archaeology. VCS consists only of an MA programme, while archaeology and social anthropology both have a BA and a MA programme. Social anthropology is also involved in other programmes, for example the Master in Indigenous Studies and in Human Rights Practice. Departmental income reflects student numbers, with social anthropology and related programmes providing the highest student numbers, archaeology as number two and VCS with the fewest stu-

dents and hence the least income derived from student credits. Information on credits earned from different courses and programmes are available on web: http://dbh.nsd.uib.no/dbhvev/student/eksamen_emne_rapport.cfm

What is evident, though, is that the Department uses about 2 mill too much every year, mainly on salaries. This information is available in this year's budget as approved in the department board meeting of March 30th 2012, and also presented in the 2011 HSL-faculty budget approved in the meetings of January 13th and April 7th of 2012.

Minutes are available on web: <http://uit.no/nyheter/referater>

In 2011 and 2012 IAS received extra financial support of 2,1 mill to be used for reorganization of our activities. This is a work in progress and we are still not sure how this will affect the different programmes in our Department.

The Department does not provide what is promised on the web

In the interview it is stated that the department does not provide what is promised on web, without a specification of where these promises are actually made and of what they consists. From the description I assume that what is referred to is the personal website (personkort) of a Senior Executive Officer. This employee has been on long term leave of absence, and the information about the leave was posted a long time ago. Because the site is personal, we were not able to remove the description of the person's work activities until July 2nd 2012.

Executive Officers' salaries are paid by the Faculty, not the Department. In the budget for 2011, approved in the faculty board meeting of January 13th 2012, the following was stated:

"In relation to other administrative wage costs (faculty management, the administrative sections at faculty level and the administrative positions at department level (heads of departments excluded))

the Dean proposes to cut basis budget appropriation by 10% compared to 2010. This presupposes the decision made by the faculty board in 2010: vacant positions (due to leave of absence, sick leave, resignation, retirement) are phased out, or kept vacant, unless deemed essential to uphold proper management."

This reduction in administrative wage costs was made to protect cuts in the scientific staff at the Faculty. However, many of the work activities described on the personal web page are taken care of in other parts of the organisation.

One task described was being administratively responsible for VCS. Prior to 2009 VCS handled some economic questions at a programme board level. After 2009, the time when the departments merged, all economic questions at the programme and department level are handled by the department board and the administrative staff (Head of Department or Head of Office).

Another chore described was networking and applications. After finishing an MA at VCS, students face the same challenges as many MAs from humanities or social sciences. The education for these groups, including VCS, is not so directly related to job opportunities as, for example, is the case for a medical doctor or a pharmacist. The University of Tromsø provides a number of services to help smooth the transition from being a student to becoming an employee. The Career Centre, which serves the whole of the University, is one such example: http://uit.no/student/karrieresenter/artikkel?p_document_id=61727

On an annual basis the University also arranges a Career day, where different firms present themselves and students have an opportunity to meet future employers. The last few years this event has been held on the ground level in TEO. House 1. It is of course open to VCS students as well as others.

The career days organized by the University and the Career Centre

are less vulnerable to the shortcomings, sicknesses or leaves of absence than a department and their services are also well presented on web. Perhaps we should have been better in making the students aware of these arrangements, as the students' wish for networking is beyond the Department's capacity and not part of what we normally offer to any of our student groups.

Decreasing student numbers

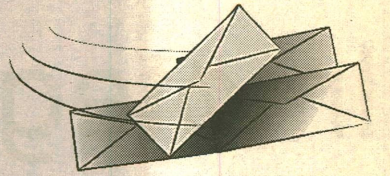
This year fewer students started their MA at VSC than in previous years. It is impossible at present to point out a reason for the decreasing student numbers.

There are obviously obstacles, one being the long duration between when international students apply for a programme until they receive an answer from the University. Vice-Dean Hans Kristian Hernes has already started a mapping of potential hurdles in internationalization work that hopefully will come with some recommendations for improving the admission process for international students.

The students are not sponsored at Tromsø International Film Festival (TIFF)

It is correct that the department does not sponsor the students' participation at TIFF. The Department has three different MA programmes and we try to treat students from the different programmes the same.

How much money is allocated to different purposes is a decision made by the department board, where students are represented. The board has decided that every MA students in our department can apply for up to 10 000,- to conduct field work, an arrangement we have been able to shield even though the budget is tight. In addition, VSC students have a benefit that archaeology and social anthropology students do not have; 18 000,- is allocated to rent the cinema Verdensteateret so that students can show their films to the public.

Leserinnelegg

Rett opp og ned på biblioteket (Hør hva jeg har å si)

IDA BING,
ALLMENN LITTERATURVITENSKAP
IDABING@HOTMAIL.COM

Viser til Utopias kommentarinnelegg "En vaffel til besvær" (13. – 26. september) av kjøkkensjefen Gottfried Gundersen.

Nå er jeg lei. Fryktelig skikkelig lei over all dritt som skjer på biblioteket.

Jeg stakk i dag en rykende fersk utgave av Utopia ned i sekken og ruslet oppover mot 3. etasje på UB, mildt sagt full av forventninger over å lese Tromsøstudentenes egen studentavis for første gang. Men på side 16 stoppa det opp for meg. Jeg la fra meg avisen, stirret ut i luften, fikk øyekontakt med en fra studiet som stirret forskrekket tilbake, blunket tre ganger og smalt avisen i bordet så hun ble forskrekket enda en gang.

Hva er det, Ida?

Hvem er det som skriver et innlegg om vaffer?! Hva? Ingen! Hvem bryr seg? Har du smakt de? Du synes de er gode? Ja? Ja, du gjør det. Du har ikke noe imot dem, nei, ikke sant. Hva er poenget, liksom? Jeg skal skrive om noe som virkelig betyr noe, ikke masse tull om vaffer som ingen tenker på.

Jeg lot det bli med dialogen og brettet sammen avisen før vi entret biblioteket. Jeg hadde egentlig lyst til å sette meg på biblioteket ved Jus- og psykologifakultetet, i og med at jeg ved forrige besøk på UB glemte å scanne en lånebok før jeg puttet den ned i sekken, noe som satt hele alarm-systemet i beredskap, men det er en helt annen historie. Denne kommentaren handler ikke om et rødmeende tryne som fisker opp Homers Odysseen opp av sekken sin, dog denne avsporingen ligger som en ivrig innbytter på sidelinja for det som skal være mitt hovedfokus de neste 700 ordene; nemlig hva som skjer på biblioteket bortsett fra lesing. For det skjer en hel del skjønner du, nærmere bestemt andre aktiviteter som stjeler lesingens påtenkte sentrale plass på et bibliotek. Hva er galt med det, da?

What?! Hva er galt med DEG!

Disse aktivitetene skjules ofte godt. Mens noen er kjempedårlige på å kamuflere lesingen med noe annet, som for eksempel å le dødshøyt mens man spruter ekkelt vann på sidemannen, finnes det eksperter der ute. De er stille og kjenner sitt terreng. De snor seg sakte over gulvet, tar av vibrasjonen på mobilens stillemodus og har aldri matpapir.

Jeg har blitt distraherert mang en gang, men ofte har jeg også bare latt meg rive med og observert all dritten folk bedriver med på biblioteket, både de utspekulerte og de som absolutt ikke bryr seg. La meg gi deg noen eksempler:

Det er alltid de to venninnene som prater. Og de prater aldri fag, de prater heller om hun den ene jentas busstur på vei til universitetet, og hvordan hun: "Bare herreguuud, mista bøkene mine rett foran han da, og jeg bare shit og han bare du mista noe, ikke sant, og jeg bare herregud hva sier jeg nå liksom, skikkelig sånn Bridget Jones følelse, skjønner du hva jeg mener ikke sant?" Også er det hun som tar opp strikkesøyet og begynner å strikke. Unnskyld meg, du er en 20-årig student. Strikking kan du a) ta med deg hjem, og b) spare til du er 50 år og tykk. Også er den han ene i hjørnet, som det er utrolig morsomt å følge med på. Eller, spionere på (måtte da gjøre noe research til dette innlegget) rettere sagt. Han starter lovende, setter seg godt til rette ved bordet, opp med bøkene og markeringstusjen. Så opp med vannflaska, kaffekoppen, snusboksen, mobilen, laptopen, headsetet, vaffel fra kantina, en wrap fra kantina, et pennal, en pose Tyrkisk Pepper, to lightere og en pakke med sigaretter. Alt omkranset boka og tusjen som

ligger uberørte i sentrum. Etter fem minutter tar han seg en snus. Så må han fylle vann. Enda ti minutter med tusjing. Må han tisse? Ja, må litt tisse. Går slentrende bort på do, hilser på et par kompisar på veien og får selvfølgelig latterkrampe. Tolv minutter. Wrap, papiret bråker enormt. Fem til, tid for tyrkiske peppere, knas knas. Mer vann. Han er av den typen som drikker høyt, latteren til Langbein under vann, liksom. Oj, kaffen snart kald, må slurpe den i seg. Snus. Tisse igjen. Lese noe lol om hvordan Justin Bieber vil se ut om 50 år på 730. no. Sjekker ut YouTube videoen med Hitler som Gangnam Stylemannen i samme slengen. Også må han høre gjennom den nye sangen kompisen lagde på Songify (sjekk det ut forresten, bare lov meg at det ikke skjer på biblioteket) og ler høyt. Du ser hvor jeg vil hen? For det skjer.

Kanskje den mest irriterende typen, mer irriterende en bjella på isbilen hvor mannen i fører-setet drar stakkato i snora, er han som later som han leser. Bak boka sitter han nemlig åpenlyst og snapchatter eller tekster med venninna si. Så leser han litt til, sjekker Face et par ganger. Leser mer, går lydløst inn på Instagram og lokker der i nye ti minutter. Også plager det meg at han ikke har fokus. Da er det han som må vike. For jeg leser jo, faktisk.

Jeg vet ikke med deg (putt selv inn den beskrivelsen som passer), men jeg drar på biblioteket for å lese. I fred og ro, for å føle på hjernene som jobber ved siden av meg og konsentrasjonen som strømmer friskt gjennom vener og arterier. Jeg oppsøker, og forventer, en kollektiv stillhet og påfølgende konsentrasjon. Jeg krever at folk følger det som står på skiltet – både på norsk og på samisk. Kanskje starter jeg min egen skiltkampanje med plakater hvor det står "Hysj!" over hele i forskjellige psykodeliske farger og henger de opp over alt, slik at den eneste unnskyldningen din er at du faktisk er blind. Jeg er ikke sikker på hva som er verst jeg; å skjule sin egentlige agenda, nemlig å lese, med noe annet møl, eller å faktisk dra til biblioteket og åpenlyst bedrive andre aktiviteter som ikke hører hjemme i et slikt bygg. Men det jeg er sikker på er at du må søren meg klare å sette deg målrettet ned, slå opp boka og lese den driten du skal lese. Det plaaager meg. Hvis ikke kan du pent pakke sammen og ta med deg bøkene hjem til din møkkete hybel og gurgle vann mens du stapper to snus inn i kjeften, hører høyt på Aqua og masse autotune, mens du peller deg i nesa samtidig.

Takk for meg.

En vaffelspiser til besvær

IGOR JACOBSEN
IGORJAKOBSEN@GMAIL.COM

I Utopia nr 11, årgang 37 har jeg, som er en av dem som har hatt lenge fast tilhold på Cafe Bodega kunne registrere at en kunde av denne frivillig drevne studentcafeen dessverre har hatt et ublidt møte med en vaffel.

Dette er selvsagt trist å høre, da man selvsagt skulle ønske at absolutt alle de som gjør Cafe Bodega overfylt nesten hver dag var fornøyd med sitt kjøp, men her har kunden tydeligvis fått servert en

kontinental variant som var noe mer velstekt en det som var forventet.

Om man skal dømme etter leserinnelegget må det ha vært helt forferdelig, for selvsagt må man forvente å få en norsk standardvaffel* i Norge. Vi som er mer velbereiste og vante med studentcafeen kan akseptere å si i fra til de velmenende frivillige hvor stekt vi ønsker vaffelen, men det er klart at de frivilliges mangfoldige vaffeltradisjonsbakgrunn ikke er noe som er relevant i denne saken, som også blir påpekt i leserinnelegget "en vaffel til besvær".

De frivillige blir tvert i mot fremstilt som underkuete stakkarer som kun bak den Bodega-ansvarliges rygg kan diskutere hvordan studentcafeen skal drives. Hadde dette virkelig vært tilfelle ville vi neppe hatt utprøving av alternative oppskrifter som tok hensyn til enkelte studenters matinntaksbegrensninger og lignende tiltak. På den andre siden, når man velger å bli frivillig vaffel-steker er det kanskje akkurat fordi man likte både vafflene og cafeen?

Men nå er det strengt tatt ikke utprøving kunden ønsker. Tvert i mot er det unnvikelsen fra

standard utallige bestemødre bruker for sine vaffer som er problemet. Som en vaffelprofet (hvis skjegg jeg dessverre ikke har noe grunnlag til å komme nærmere inn på) stiger han ned fra fjellet med steintavler hvor det står hvordan, i følge den høyeste autoritet (ham selv, formodningsvis), de eneste mulige korrekte vaffer fra nå av skal lages, og fordømmer alle oss som ikke bare danser rundt Cafe Bodega, men også klarer å fylle denne frivilligcafeen til de grader at det jobbes hardt med å finne måter å øke kapasiteten både på sitteplasser og produksjon.

Når vi så ser hva vaffelsteke-mesteren har å tilby oss, så må vi registrere markante forskjeller mellom vår gullkalv og hans kjepphest.

Ikke bare er den gamle og den foreslåtte oppskriften kun margarinalt forskjellig, men han klarer også å gi kunder så vel som frivillige en sur smak i munnen med måten den presenteres på.

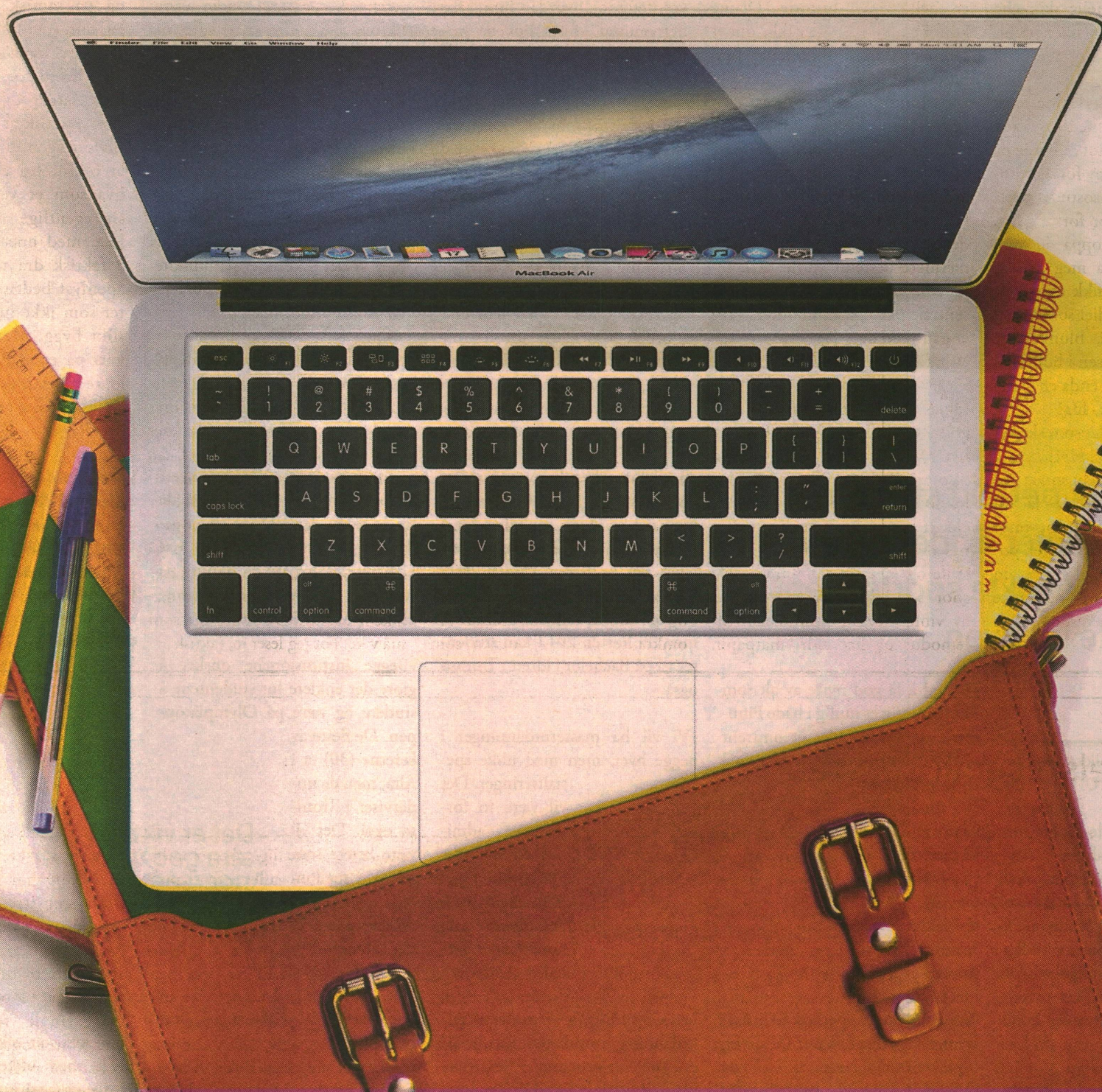
Daglig konsument siden 2008, stolt "waffle-junkie" og medlem av Studentsamfunnet i Tromsø.

Best i klassen. Og utenfor klassen.

En Mac er kraftig, pålitelig og brukervennlig.
Derfor er den perfekt til studiene. Stikk innom Eplehuset
og få en god start på studieåret.

Eplehuset gir 5% rabatt på Mac til studenter

TM og © 2012 Apple Inc. Alle rettigheter forbeholdes

Besøk Eplehuset Tromsø.
Din lokale Apple-ekspert.

Autorisert
Forhandler

www.eplehuset.no | T 77 63 33 77 | E tromso@eplehuset.no | Strandgata 32, 9008 Tromsø

Ny Idretthøgskole i Nord-Norge

Tromsø er et perfekt sted for sportsaktiviteter. Endelig blir det enklere til å utvikle sportstalent uten å flytte fra byen.

ILONA URBAŘOVÁ
ILONA@UTROPIA.NO

Det er ikke lenge siden UiT's rektor Jarle Aarbakke hadde en idé om å etablere idretthøgskolen i Nord-Norge, og i disse dagene blir det sant! Interessen for idrettsutdanning i Norge øker, og derfor er det nødvendig å tilby en rekke forskjellige muligheter for en slik utdanning. På den måten vil det være mulig å beholde gode studenter i Norge.

I fjor høst, i november 2011, startet Jarle Aarbakke, sammen med rektor ved Høgskolen i Finnmark i Alta, Sveinung Eikeland, å samarbeide i et prosjekt om en ny Idretthøgskole. Begge universitetene skulle involveres for å forbedre sportsutdanning i Nord-Nor-

ge med å få god nytte av alt som idrettsmessig er mulig i både Finnmark og Troms. Det er omtrent syv medlemmer som arbeider med dette prosjektet i en såkalt SAK, samarbeidet konsentrasjon; representanter for dette prosjektet er Arnfinn Andersen, leder idretthøgskolens prosjektgruppe ved Det helsevitenskapelige fakultet (UiT) og også seniorrådgiver ved UiT og Øivind Granerud, instituttleder for idrett, friluftsliv og kroppøving ved Høgskolen i Finnmark i Alta.

Ulike studieprofiler i Alta og Tromsø

«Bachelor i idrett har vært etablert i allerede mer enn 30 år i Alta, men det er ingen mulighet for å fortsette på et masterprogram etterpå» sier Andersen. «Siden 2009 har det bare vært mulig å gjøre et ettårig idrettsprogram i Tromsø, men fra høsten 2012 kan studenter gå på Bachelor i idrett i Tromsø også.»

«Vi vil ha masterutdanninger i begge byer, men med ulike spesialiseringer. Det vil være to forskjellige administrasjonssteder i Tromsø og i Alta, men universitetene vil samarbeide» forteller Andersen. Studenter som

har sin ettårige sportsuniversitetsutdanning fra tidligere kan gå på et bachelor-program i andre-års nivå. Prosjektet er ikke en konkurranse mellom byene. Sportsutdanning i Alta er mer fokusert på friluftsliv og i Tromsø er det konkurranseidrett.

For tiden er det ca 150 studenter som tar sin idrett utdanning i Alta

og ca 25 studenter i Tromsø hvert år for årsstudiet. «Det er allerede tre år siden det ettårige sportsutdanningsprogrammet startet ved UiT, og det er bare en økning på studenter som tar sine bachelorgrader i Alta» sier Andersen.

«Begge institusjonene ønsker å gjøre det enklere for studentene å studere og være på Olympiatoppen. De fleste av lærerne (30) er i Alta, men de underviser i Tromsø også. Det vil være lærere som reiser mellom Alta og Tromsø, ikke studenter» sier Granerud.

Halvparten av studiene vil være teori

«Siden det er en akademisk utdanning, vil en stor del av programmet være fylt av teori. Vi planlegger et tverrfakultært samarbeid ved UiT som inkluderer medisinklasser, fysioterapi, psykologi, farmakologi, pedagogikk, teknologi, folkehelse, ledelse, reiseliv etc. Det er behov for en dypere sportskunnskap i

Olympiatoppen» forteller Granerud. Det er bare en liten tilkobling av sportsutdanning, forskning og idrett selv. UiT planlegger å ha mer profesjonelle muligheter i fremtiden ved fakultetet. Det vil være to nye vitenskapelige stillinger i 2013 og 12-14 innen 2020. UiT vil også ha mer PhD-posisjoner i idrettsutdanningen.

«Vi planlegger også å ha større friluftslivstudier i Tromsø i fremtiden, men det vil ta litt tid» smiler Andersen, «det er viktig å være god nok, slik at sportstalenter vil bli lenger i landet.»

Prosjektet tar sikte på å samarbeide med ulike universiteter i Norge og også internasjonalt med Nord-Sverige (Umeå universitet), Nord-Finland (University of Jyväskylä) og Nordvest-Russland (Arkhangel'sk University). «Vi har lyst på samarbeid, det er viktig å ha god idrettsutdanning her i Norge» konkluderer Andersen.

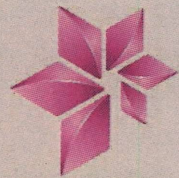
«Det er behov for en dypere sportskunnskap i Olympiatoppen», beskriver Granerud

«Det er viktig å være god nok», sier Andersen.

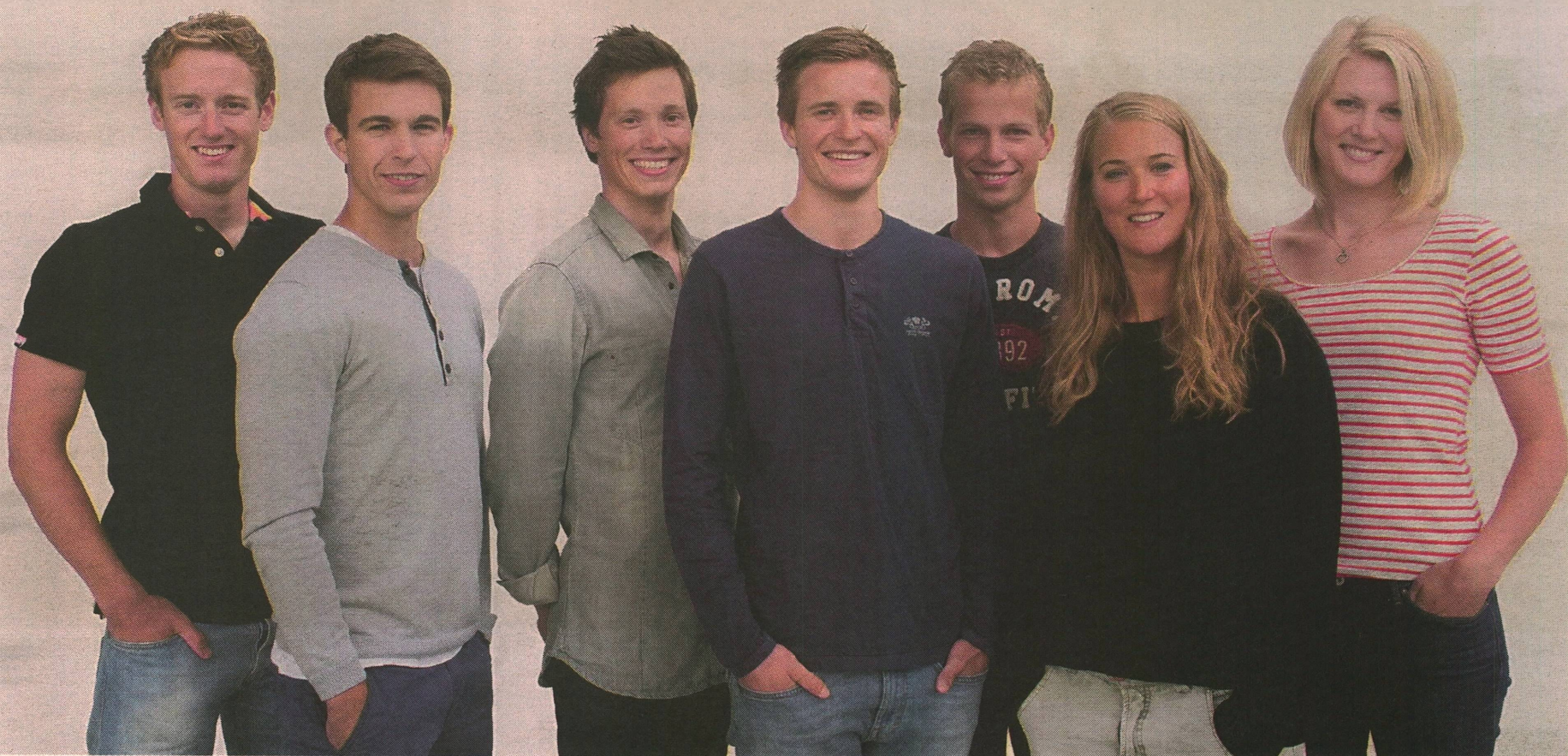
Statoil feirer 40 år og inviterer studenter til:

- Talkshow med Haddy N'jie
- Mat & drikke
- Konkurrans med iPad som premie
- Konsert med Admiral P og Bertine Zetlitz

Onsdag 3. Oktober. Alt er gratis! Førstemann til mølla, for sikker plass registrer deg på www.statoil.com

Statoil

University Sports Education in Northern Norway

ILONA URBÁROVÁ
ILONA@UTROPIA.NO

It is not a long time ago that the rector of the University in Tromsø (UiT), Jarle Aarbakke, had an idea to expand the university sport studies in Northern Norway and now it is coming true! Interest in sports education is increasing in Norway and therefore it is necessary to provide more study options for students to choose from. It is desirable to keep good students in the country by offering them good education and Tromsø is a perfect place for sport activities in Norway.

Last autumn, November 2011, the rector of UiT, Jarle Aarbakke, together with the rector of Finnmark University College in Alta, Sveinung Eikeland, started to collaborate on the project: Sport University Education in Northern Norway. Both universities are involved in the project in order to improve the sport education in Northern Norway by be-

ing able to benefit from all the athletic possibilities in Finnmark as well as Tromsø. There are approximately seven members working on this project in a so-called SAK cooperation (samarbeidet konsentrasjon). The representatives for this project are Arnfinn Andersen, leader of the project at the Faculty of Health Sciences (UiT) and also senior advisor at UiT and Øivind Granerud, institute leader of sport, outdoor and physical education at Finnmark University College in Alta.

Different study profiles in Alta and Tromsø

«The bachelor programme in sport education runs already 30 years in Alta, but there is no possibility of continuing in a master programme after that» says Andersen. «Since 2009, there was just a possibility to do a one-year sport university programme in Tromsø, but this autumn 2012 students can enter a

bachelor programme in Tromsø as well.»

«The aim is to have master education in both places, in Tromsø and in Alta, but with different specializations. There will be two different administration places in Tromsø and in Alta, but the universities will cooperate» describes Andersen. Students who already got their one-year sports university education can enter a bachelor programme in Tromsø as a second-year student. The project does not aim for a competition between the cities. The sports education in Alta is concentrated more on outdoor sports and Tromsø on competition sports.

Currently there are about 150 students doing their sports education degree in Alta and about 25 students in Tromsø each year for the one-year programme. «It is already 3 years since the one-year sport education programme started

at UiT and there is just an increase of students taking their bachelor degrees in Alta» states Andersen.

Both institutions want to make it easier for the students to study and be at the Olympia top. Most of the teachers (30) are in Alta, but they are teaching in Tromsø as well. «It will be teachers, who travel between Alta and Tromsø, not the students» says Granerud.

Half of the studies will be devoted to theory

«Since it is an academic education, a big part of the programme will be devoted to theory. We are planning an interfaculty cooperation at UiT when including medicine classes, physiology, psychology, pharmacology, pedagogy, technology, sport management, tourism sport, society classes etc. There is a need for a deeper sport knowledge in the top class sports» describes Granerud. There is just a little connection of sport

education, research and sports themselves nowadays. UiT is planning to have more professional opportunities in the future at the faculty. There will be two new scientific positions in 2013 and 12-14 until the year 2020. UiT is also planning more PhD positions in sports education.

«We are also planning to have bigger outdoor studies in Tromsø in the future, but it will take some time» smiles Andersen, «the important thing is to be good enough, so that the sport talents will stay longer in the country.»

The project aims to cooperate with different universities in Norway and also internationally with Northern Sweden (Umeå University), Northern Finland (University of Jyväskylä) and North-West Russia (Arkhangelsk University). «We want to cooperate, it is important to provide a good sport education here in Norway» concludes Andersen.

«There is a need for a deeper sport knowledge in the top class sports» describes Granerud.

«The important thing is to be good enough» says Andersen.

COMPETITORS GETTING READY TO PADDLE OUT

PHOTO: DESIREE FERREIRA KÄBERG

Taking the Plunge

SEAMUS RYDER
RYDER.SEAMUS@GMAIL.COM

I never thought I would find myself competing in a surf contest. My philosophy (or excuse) when it comes to surfing has always been one of "less is more". That doesn't exactly lend itself well to the whole rip-it-up, take-no-prisoners, points-per-manuever format of competitive surfing, so I always knew it was going to take special circumstances to get me in a contest jersey. Well, this past weekend I found myself in very special circumstances indeed: in the Arctic, paddling through an angry Norwegian Sea, and making my competitive surfing debut.

The Lofoten Masters is Norway's largest annual surf contest. Named after the archipelago on which it is held, it serves as an important gathering for the dedicated men and women from across Norway, and across the globe, who get their surf fix in the Far North. It's a pretty light-

hearted affair - a weekend of friendly competition, traditional cuisine and Norwegian hospitality, which goes hand in hand with excessive partying. On this particular occasion, 50 or so surfers descended upon Lofoten, known among surfing circles as the 'Hawaii of the Arctic', and I was one of them.

The decision to go to Lofoten for the contest was a spontaneous one. Since moving to Norway a few weeks ago, I've been introducing myself to anyone I thought looked or smelled like a surfer, trying to find any way out to waves from Tromsø, where I live and study. One night, just as I was getting ready to go to sleep, Gil Ferreira Käberg, a Brazilian-turned-Norwegian surfer, also living in Tromsø, called my mobile phone. Gil told me that he and his wife were driving out to the contest the next day, and that

they had a spare seat, but they were leaving early in the morning. I looked at my schedule - I had class the next day. I told them it was no problem, and that I'd see them bright and early to catch my ride.

The contest itself was held in Unstad, a small settlement of a dozen or so traditional seaside houses, in a valley on a bay, and tucked away from the rest of the world by a mountainous ridge.

There, Tommy Olsen and Marion Frantzen, two enterprising surf enthusiasts, own and run Unstad Camping, a surf camp with everything you could possibly need: cabins, cooking facilities, showers, saunas, hot tubs, surf equipment, snorkeling gear, and even goats.

Tents, Wind, Rain, and Friends
This was not my first visit to Unstad - a week before the contest I

had also made the 7 hour journey from Tromsø, having hitched a ride with a touring German who was Lofoten-bound in a rental car. The contrast in visits was extraordinary. On my first visit, a week before the contest, I surfed pristine waves all alone, hardly saw another soul apart from my new German travel companion, and spent a night in comfort and style in one of Tommy and Marion's 5 guest cabins. This time around - the weekend of the contest - there wasn't a spare bed in the village, with a surfer sleeping in every one of the cabins' 35 beds. Luckily, I had brought a tent.

It was pouring rain as I set up my tent, with gale-force winds roaring over the mountains and blasting the valley. There were three other tents already set up on the campground, but I watched them blow away before I had even begun to assemble my own. I didn't like my chances for the rest of the weekend, especially because I had bought the cheapest tent I could find. For-

tunately, I found shelter from the wind behind a wooden shed, and somehow my bargain bin tent stayed put and bone-dry all weekend. I certainly couldn't say the same thing for myself.

I was happily surprised to meet surfers from all parts of Norway and beyond in such an isolated part of the world. I met Luke, from New Zealand, who now lives and works in Stockholm, Sweden, and who took trains, buses, and hitch-hiked the rest to arrive in Unstad. Two South African surfers, Andrew and Lyle, along with Andrew's Swedish girlfriend, Johanna, spotted Luke on the road while driving in a campervan they had borrowed for the weekend, and gave him a lift for the rest of the way. We quickly formed a motley crew, hanging out in the campervan and polishing off bottles of duty-free alcohol while making up drinking games. Everyone, Norwegians and Foreigners alike, got along well. By the day of the contest, we were all friends, rather than competitors.

It was pouring rain as I set up my tent, with gale-force winds roaring over the mountains and blasting the valley.

GIL, GETTING BARRELED ON HIS WINNING WAVE

PHOTO: DESIREE FERREIRA KÄBERG

My competitive surfing debut – in the Arctic

Contest Day

On the morning of the contest, I awoke to wild, windy waves and a hangover. The swell had arrived overnight, but so too had the wind, and the sea was looking angry. Lumpy 2.5 meter waves broke in an unorganized fashion all along the cobblestoned bay. The nights in the tent were cold, and I only felt colder looking at the chilly Norwegian Sea that I would soon be competing in. The rain continued, but the surfers didn't seem to mind, and soon we were all gathered on the beach ready to get things started.

Conditions were tough. While there were some big clean waves to be ridden out to sea, the currents and messy surf meant that they were almost impossible to get to in a 20 minute heat. My strategy was to walk half a kilometer up the bay, and paddle out beyond the breaking waves 10 minutes before the start of my heat, so that I would

drift into position in front of the Judge's tower by the start of my heat. In each heat I managed to catch a large, clean, hollow, overhead wave towards the start of my heat. The rest of the time would be spent paddling fiercely through relentless currents, and taking wave after wave on the head, trying my best to dive underneath them in my 5mm wetsuit, hood, boots and gloves. Somehow, it paid off: I won my first heat, placed second in my quarter-final, and progressed into the semi-final.

The level of surfing was impressive. It was very entertaining to watch talented surfers battle it out in the sea. In between heats, I joined other competitors in a mobile sauna and hot tub that had been brought down to the ocean's edge and managed to keep warm. The Norwegian hospitality continued even on the beach, and I enjoyed a delicious barbecued lunch of steak-like meat and fresh salad. I thought

the meat was reindeer, and after I wolfed it down, I asked the lovely ladies on the grill what I had just eaten. It was whale- freshly caught and served in traditional Norwegian fashion. For obvious reasons, Sea Shepherd was not affiliated with this surfing event.

I didn't make it through to the final, but was quite satisfied in being a spectator – I was so tired from 3 rounds I couldn't paddle out for another even if I made it through. In the end, the best surfers made it through, the surf cleaned up, and the final was fantastic. My ride and defending Lofoten Master, Gil, put on a heroic display, finding the only barrel of the day to win the event. My new drinking buddies, Andrew and Lyle, the visiting South Africans, took second and third respectively, which I considered as good as a win. In fourth was Rune, a Norwegian surfer from Ganddal. It was a fantastic event, and we celebrated Gil's victory, and our own personal victories, that night at the after-party in Svolvær, which was a different story altogether.

THE SOUTH AFRICANS, KEEPING WARM IN BETWEEN HEATS

PHOTO: SEAMUS RYDER

surf contest rules and format

There were 40 competitors, organized into 8 heats, with 5 surfers in each heat. In each heat, competitors had 20 minutes to catch waves.

Judges, seated in a tower, constructed for the contest and overlooking the waves, awarded scores from 0 to 10 for each wave a surfer rode.

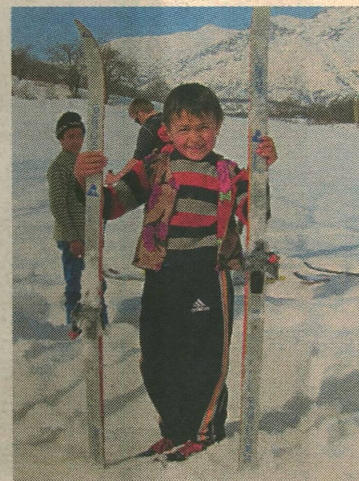
After 20 minutes, the scores for each surfer's best 2 waves are totaled, and the two surfers with the first and second highest total scores move on to the next round. The other surfers were eliminated from the contest.

The 16 surfers who moved on from Round 1 were then reorganized into 4 Quarter-Final heats. The top 2 surfers from each Quarter-Final moved into 2 Semi-Final heats, and the top 2 surfers from each Semi-Final moved on to compete in a 4 man Final.

Skiferie i...Kirgisistan?

SKI ER GØY MED MINDRE DU ER EN HEST

BILDER: KJARTAN TVEITNES PEDERSEN

28 år gamle Kjartan Pedersen er mastergradsstudent i statsvitenskap og med bachelor i russisk språk og bachelor i kultur. Når det oppsto en mulighet for å kombinere dette med sin andre lidenskap: skikjøring, måtte han slå til. Noen tilfældigheter gjorde at det ble skikjøring og utviklingsarbeid i Kirgisistan.

JOHANNA LAUE
JOHANNALI1805@GMAIL.COM

CBT (community based tourism) er en kirgisisk grasrot-organisasjon som tilbyr turister kontakt med et vidt nettverk av guider, sjåførere og familier. Sommerturisme har florert i mange år mens vinterturisme sliter. I 2003 tok den lokale CBT-koordinatoren Hayat Tarikov første gang ski med til den lille landsbyen Arslanbob og igangsatte dermed oppbygging av vinterturisme.

Mens Kjartan var på studietur i Sentral-Asia i 2009 ble han kjent med den entusiastiske Tarikov.

- Jeg ble anbefalt av andre reisende å dra til Arslanbob som er et usbekisk dalområde, sør i Kirgisistan. Om sommeren har turisme vært en viktig bi-inntekt for landsbyen, men på vinteren er det veldig lite arbeid og aktivitet å spore. Arslanbob ligger i enden av en fjellvei,

ved foten av fjellet Babash-Ata på 4427 meter. De får mye snø hver vinter, men har inntil nå ikke hatt noen tradisjon for å stå på ski. Hayat Tarikov spurte om ikke jeg kunne tenke meg å komme tilbake på vinteren for å instruere sommer-guidene slik at de kunne ta opp turister i fjellet også på vinteren og dermed skape en sårt tiltrengt ekstra inntekt. Jeg tror vi begge ble noe overrasket når jeg takket ja.

Til sammen har Kjartan returnert to ganger, sist i vinter 2012 med tolv venner og masse skitstyr.

Prosjektet er langt fra målet, men på en lovende vei.
- Det skal tilbys guidede langrennsrunder og hest og slede-turer gjennom deres vakre og åpne valnøttskog. I tillegg ønsker de å kunne tilby toppturer i nærområdet der nedkjøringen står i fokus. Målet er at vinterturisme kan gi befolknin-

gen i Arslanbob en reell bi-inntekt om vinteren. Spesielt viktig er det å formidle skiglede til barna, og tilby utstyr slik at de kan utvikle ferdigheter og erfaring med guiding om vinteren. Per idag kan ikke turistene forvente luksus, men fantastisk natur og gjestfrihet.

Kjartan påpeker at det ikke er innlagt vann eller toalett, men sier at dette bare gjør opplevelsen mer ekte.

Siden det ikke finnes skitrekke tror han heller ikke at det blir masse-turisme i Arslanbob. Toppturentusiaster er målgruppa!

- Jeg ser for meg skifolk med reiselyst, som er lei av å stå i heiskø og feste på afterski'en i Alpene, og som vil prøve noe mer ekte og eksotisk. Kom ikke her for luksus eller festing, men opplevelsene. Det skal også sies at vodkaen aldri er langt vekk, og er god å varme seg på!

Bare kjøp en billett!

Den konservative holdningen i landsbyen kan være en utfordring fordi de lokale jentene ikke får lov til å stå på ski, selv om de vil. Kjartan har snakket med dem og de sier at de synes det er kjempebra at de kommer og viser de mer trangsynte mennene at kvinner selvfølgelig også kan stå på ski.

I Kirgisistan er det per idag trygt å reise for turister, selv om det finnes en del etniske spenninger mellom folkegrupper i regionen. I tillegg er det lett å komme seg dit:

- For to måneder siden lempet Kirgisistan på visumkravene for over

40 land, inklusive Norge. Nå kan man dra visumfritt til landet i 60 dager.

For å bli en velkjent turistregion trengs det først og fremst turister. Han selv skal tilbake til Arslanbob i år.

- Ikke tenk for mye og kjøp billett! sier han. Flybillettene er billige og sjefen for CBT kan fikse alt, transport fra flyplassen og bolig. Han og hele gruppen setter også stor pris på om man kunne tenke seg å være der en uke ekstra for å undervise litt i skikjøring. Selvfølgelig er også skitstyr som man kan donere bort hjertelig velkommen.

Kjartan inviterer alle som fikk lyst til å vite mer til å ta kontakt:

«Om noen er interessert så formidler jeg gjerne kontakt med kjente i K-stan.»

kjartan.pedersen@gmail.com

Høsten
2012

HÅLOG ALAND TEATER

Les Misérables

En produksjon av Boublil og Schönberg's
Scene Vest 6. september – 28. november

Høyt oppe i fjellet

Av Hanne Dieserud og Christina Lindgren
Scene Øst 12. – 15. september

Glassmenasjeriet

Av Tennessee Williams
Scene Øst 11. oktober – 10. november

–
Turné Troms og Finnmark
12. – 30. november

Billig Brus

Teaterimprovisasjon for barn

Amundsen vs Nansen

Av Robert Marc Friedman
Scene Vest 15. oktober

Virginia og julenissen

Basert på en sann historie og brev fra Virginia O'Hanlon.
Av Katrine M. E. Strøm
Scene Vest 5. – 15. desember

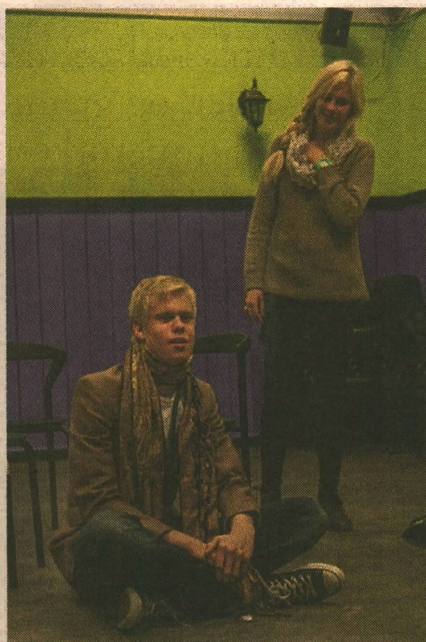
www.halogalandteater.no

En halv naken MedHum-revy

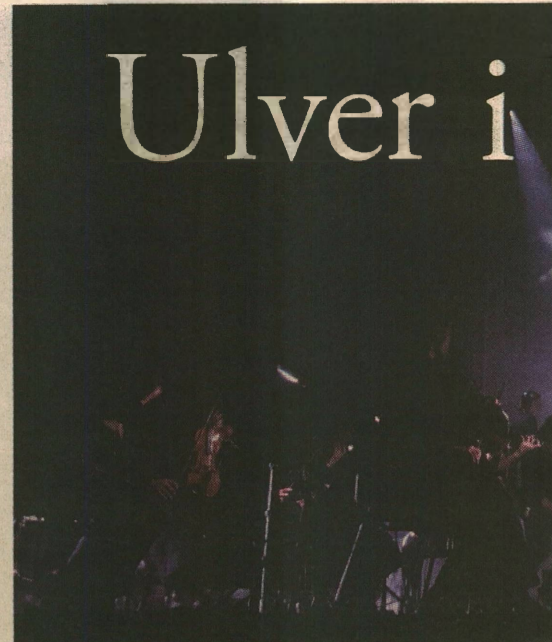
MedHum er en landsdekkende aksjon som arrangeres annethvert år. Den blir organisert av Norsk Medisinstudentforening (NMF)

og i år også i samarbeid med UNICEF.

Hva: MedHum
Hvor: Driv, 4 etg.
Når: 4.-6. Oktober

MEDISINSTUDENTENE ØVER FØR REVYEN

KASIA MIKOLAJEWSKA (TEKST OG FOTO)
KASIA@UTROPIA.NO

“Ingen grenser – en halv naken MedHum-revy” går på Driv den 4. oktober. Revyen blir arrangert etter flere måneder med hardt arbeid av frivillige medisinstudenter. Det er Norges største studentdrevne humanitæraksjon som siden oppstarten i 1991 allerede har samlet inn over 14 millioner kroner til utvalgte formål.

Totalt skal det holdes fem forestillinger, fra 4. oktober til 6. oktober, og alle inntektene i forbindelse med revyen går til å støtte årets MedHum-aksjon. Studentene har lagt stor vekt på frivillig innsats. Med det store engasjementet fra medisinstudentene ved UiT, har de gjort alt fra planlegging, skri-

ving av manus til scenerigging og skuespill.

Prosjektet har som mål å hindre smitte av HIV fra mor til barn i Mosambik. Inntektene skal støtte UNICEFs prosjekt i området. Hovedmålet er at flest mulig barn skal få vokse opp med et liv uten HIV og slik kunne ha mulighet til en bedre fremtid for seg selv og landet sitt. Samtidig ønsker MedHum å gi folk en morsom og underholdende kveld.

Studentene begynte å jobbe med revyen allerede i uke 35. Tolv studenter har selv forberedt forskjellige sketsjer som de skal vise på revyen. Det holdes flere ukentlige skrivekvelder hvor manusforfattere og skuespillere samles for å øve under oppsyn av revysjefen Kine Dybos. Vi ser frem til revyen!

REVSJEFEN KINE DYBOS

Listen to a world of music in Tromsø

The founder of the Tromsø World Music Festival is Benoit Tamba. Utopia met with him to find out what the festival has to offer Tromsø this year.

KASIA MIKOLAJEWSKA (TEKST OG FOTO)
KASIA@UTROPIA.NO

The festival first started in 1997. At the time, it was free of charge and took place outdoors. After 2007, not only was the name changed, but the quality of music has also become better. This year, the festival will run from 5th to 6th October and will be divided up among Kulturhuset, Nedentil and Rica Hotel. The Festival has been organized in cooperation with Flerkulturelt Forum Tromsø.

The music styles being played at the festival are very diverse: from reggae and latino through to afro-beat and various jazz concoctions. In the latter case, we will have the

pleasure of listening to the winners of the JULY JAZZ MY STAGE award – Echoo-Balkan Samba from Bulgaria. Formation is oriented towards Brazilian music, like bossa nova, funk and ethno jazz (among others). One interesting thing to point out: the group relies entirely on acoustic sound.

The first singer to have a concert is Busi Ncube: a female Mbira singer from Zimbabwe, who can sing in six African languages. There is also Tamba & Djiromansa and Ary Morais who are also playing in the Festival. Benoit Tamba himself creates music inspired by African tones, music from other side of the world and funk. Ary Morais is a guitarist who came to Norway in 1995. He is creating the mix of traditional and modern Cape Verde music. One of the great attractions for sure

will be Tatyana Antonovskaya, who was born in the village in the Taiga forests of the Komi Republic. She has published a book and will be performing folk songs and modern bard ballads in both Komi and Russian languages.

In addition to many fantastic concerts, a seminar called “Kulturellt mangfold” will be held at Rica Hotel as well as drum workshops for children and adults. Culture and diversity is a very interesting topic, especially in Tromsø. The city is small but multicultural, so the idea of the World Music Festival is warmly accepted here. Two days of hot world music and a great afterparty in Nedentil, with DJ Strand-a-felt-a!

You can see the program of the festival on twmf.org.

BENOIT TAMBA, FOUNDER OF THE TROMSØ WORLD

Åreklær

FOTO: FRANCESCO FIORE & MARCELLO PAPPALARDO

Ulver inntok Kulturhusets scene den 21. september, og gjemte seg bak Tromsøs Kammerorkester.

ALEXANDRA TENEBROSO
ALEX@UTROPIA.NO

Tromsøs Kammerorkester inntok fremste del av scenen, og Ulver befant seg bakerst og forhøyet – en symbolsk prekestol. Et gjennomsiktig forheng skilte scenen fra resten av rommet. Musikken valset på: projiseringer av små piker, Jomfru Maria og kvinneskikkelser krøp på dette gjennomsiktige lerretet utover

kvelden. Dessverre strakk dette forsøket på en audio-visuell opplevelse ikke til.

Det var storslagent å høre Kristoffer "Garm" Ryggs vokal, da den bredte seg tykt utover salen. Det var skuffende hvor lite av denne røsten vi fikk høre. Tromsøs Kammerorkester og Ulver kjentes i større grad ut som en asymmetrisk veksling frem og tilbake. Melodiene ga et preg av å være uten retning,

uten sterk identitet. Konserten lyktes ikke med å formidle bandets velkjente gripende karakter.

Uansett hva Ulver har gjort, har musikken deres alltid vært karakterisert av en dragning og dybde, en identitet. Jeg skimtet ekko og kannibaliserte deler av Eittlane, Silence Teaches You How To Sing og Your Call. Det var kun en desperat mønstergjenkjenning fra min side.

Kristoffer Rygg var fullstendig inne i sin musikkverden, med mimikk som en spøkelsesdirigert bak orkesteret. Scenen

ble farget i rødt mot slutten, og konserten sporet over på samme skinner som forventningene – før den sluttet av brått. I en ideell verden hadde hele konserten vært som de siste par sekvenser.

Kanskje jeg dukket opp med høye forventninger, på gale premisser? Det var ikke en dårlig konsert, bare veldig skuffende fra Ulver.

Hva: Ulver
Hvor: Kulturhuset
Når: 21. september

FOTO: PHILIPPE PLAGA

Æ vil bare dans!

Det var ikke bare en konsert. Det var en fest som ikke var ferdig da bandet sluttet å spille

PIOTR MAZUR
P.MAZUR@ONET.EU

Dørene åpnet kl. 21, men det gikk nesten to timer før bandet endelig kom på scenen. I mellomtiden hadde alle det gøy. DJ-settet var ganske bra, og det fikk folk i feststemningen som varte gjennom hele kvelden.

Når Sirkus Eliassen kom på scenen, ble ting enda bedre. En kanin-keyboard-spiller, en toppløs frontfigur og - blant

publikum - endeløse kamper for de gode plassene. Selv om folk hadde ventet i to timer - to timer med endeløs dans til "Flytta på dej," - kunne ingenting sette en stopper for at folk tok av når de begynte å spille.

Selv om hele publikum var helt med helt fra start, gikk stemningen i taket og publikum ble helt gale når de begynte å spille "Hjem til dæ". Og det skjedde igjen med "Før du går" og selvfølgelig med "Æ vil bare dans".

Bandet var fantastisk. Hver sang var godt spilt. Lyden og lyssettingen var greit. Men ingen brydde seg egentlig om disse tingene, fordi musikken fra Sirkus Eliassen var nok til å ha en eneste stor fest! Folk sang med på tekstene, og det var klart at alle, både de som kjente sangene før konserten og de som ikke gjorde det, følte atmosfæren.

Det var noen folk fra utlandet som ikke visste hvem Sirkus Eliassen var. De kom fordi vennene deres sa at alle liker dem. Og det er sant. Alle danset og musikkens energi var smittende.

Hva: Sirkus Eliassen
Hvor: Driv
Når: 13. september

Rockekveld på Driv!

Climax Course styrer mot suksess på NIEUW mini-festival

OLGA SHAVRINA (TEKST OG FOTO)
MAILMESOON@LIST.RU

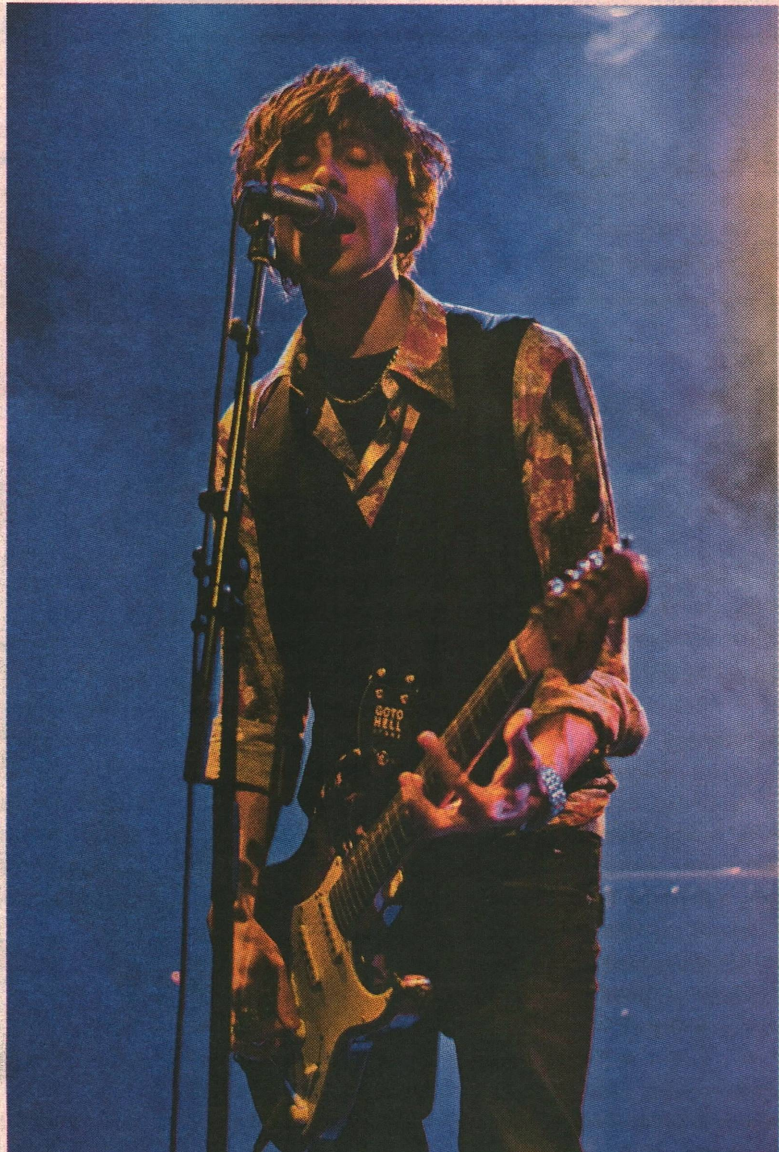
Fredag kveld var det ganske varmt i studenthuset Driv. Ni grupper kom sammen på NIEUW minifestival for å finne ut hvem som er den beste. Magnus Pettersen, vokalist og gitarist av årets headliner Climax Course, fortalte om bandet sitt og om sine inntrykk av festivalen.

Magnus er en musikanter med lang erfaring: han spilte i mange band før Climax Course ble etablert i fjor. Gruppen består av tre medlemmer: Magnus Pettersen (gitar/vokal), Jørn Myreng (bass) og Jørgen Mathias Olsen (trommer). De beskriver sin

musikk som funky garasjerock. Gruppens første konsert ble avholdt for akkurat ett år siden. Da spilte Climax Course på NIEUW-2011 festivalen og vant. Gruppen har siden spilt på Driv mange ganger. Magnus sier at dette er et koselig sted med helt fantastisk atmosfære, bra utstyr og musikantervennlig. I mai slapp Climax Course sitt første album. Nå planlegger guttene å spille inn det andre albumet neste høst.

NIEUW minifestival er organisert hvert år og gir ferske artister muligheten til å vise seg frem for et bredt publikum. Årets vinner av NIEUW-2012 er Blood Forest Family! Vi gratulerer gruppen og ser fram til festivalen neste år.

Hva: NIEUW
Hvor: Driv
Når: 21. september

MAGNUS PETTERSEN-LEAD, GUITAR/VOCAL I CLIMAX COURSE

DREAMCATCHER

Store forventninger ikke møtt

KRISTIAN PARK FOTO: KASIA MIKOLAJEWSKA

Denne Dreamcatcher-eventen presenterte to fantastiske norske og et veldig ungt stjerneskudd fra Storbritannia.

KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

Når man er på Dreamcatcher nesten hver måned, så trenger man noe i tillegg til den harmoniske og rolige stemningen hver gang. Denne gangen var det litt forskjellig. Den første som entret scenen var en 22-år gammel norsk sangerinne, Mira Mireya med band. Selv om de selv klassifiserer seg som et punk band, hørte jeg bare to energiske og punkinspirerte sanger av henne. Mireya har en fantastisk vokal, en av de vokalene du hører på og får gåsehud. Hennes coverversjon av Your Sex is on Fire manglet originalversjonens energi, men jeg må si at atmosfæren ble varmere etter hennes forestilling.

Kristian Park har vært med Dreamcatcher siden etableringen. Han var alene på scenen, bare han og gitaren. Melodiske

ballader og litt popmusikk var en kontrast til forrige vokalist. Man får inntrykk av at stemmen hans ikke passer til annen type musikk. Den siste artisten denne kvelden var Lauren Aquilina, en veldig ung og talentfull musiker fra Storbritannia. Hun avsluttet kveldens konsert med sine fantastiske og sjarmerende melodier. Men tekstene hennes trenger nok noe mer modning og livserfaring for å kunne nå helt opp. Så hvis hun fortsetter å arbeide med sangteknikken og tekstene, kan hun nå toppen i musikkens verden.

Hva: Neste Dreamcatcher
Sted: Driv
Dato: 09. Oktober
Tid: 20:00

Dreamcatcher – et stort prosjekt for nye stemmer

Et månedlig arrangement organisert av søstrene Liselotte og Therese fra Senja tilbyr en scene som støtter lokale og nye artister.

LISELOTTE HOLT HANSEN FOTO: JUAN HERNANDEZ

JUAN HERNANDEZ
JP.ETEREO@GMAIL.COM

Opprinnelig kom idéen fra Storbritannia – fra musikksenen i London. Der oppdaget Liselotte og Therese at man kunne høre på all slags live musikk i forskjellige og varierte miljøer. Samtidig, på denne siden av Nordsjøen hadde folk kun muligheter til å høre enten heavy rock eller elektronika – intet imellom.

Og så bestemte de seg for å bygge opp en scene som støtte dem som spilte litt roligere musikk, og som kanskje på grunn

av dette ble oversett her i Tromsø. For noen år siden reiste de rundt omkring verden og lærte seg hvordan slike arrangementer organiseres. I august 2010 ble den første «Dreamcatcher» konserten etablert med en klar idé om framtida. Som regel er arrangementer på tirsdag, med enkle dekorasjoner som lager en koselig stemning, og en rekke artister som vanligvis skriver sine egne låter og musikk. Altså kommer det å bli en ærlig og forfriskende pause midt i uka for de som kommer.

I tillegg er det spesielt spennende at tidligere innsats lønner seg

på lang sikt. Artister som Peter Estdahl, Kristian Park og June Egerton har vært sammen med Dreamcatcher helt fra begynnelsen. De deltok til og med på en utenlandstur til Storbritannia i fjor – og sammen med andre har de vist seg å nå langt. Arrangørene sier selv at utfordringene de har overvunnet har hjulpet disse lokale artistene. Selv om det ikke har vært lett, må man forsøke det man synes er viktig, og det har de gjort i de siste årene med filosofien som Liselotte forklarer: «Hvis vi ikke har gjort noe før, så finnes det ingen bevis for at vi ikke kan det».

Intergalaktisk elektro-pop

Som i en transe stod publikum trollbundet av kveldens visuelle og emosjonelle krefter.

Dette var en konsert som festet seg på netthinnen.

HENRIK VIKEBY
HENRIKVIKEBY@GMAIL.COM

Uvirkelig lydmagi
Ekkoet av forvrengte gitarlyder og et sus av ambient elektronisk bakgrunnsmusikk er hva som møter publikum på Driv fredags kveld. Le Petit Garçon åpner showet, og med de rent sagt underjordiske lydene og den kraftige bassen, er dette et support-band av de sjeldne.

Det begynner med rolige, drømmende toner, for så å gå over i en apokalyptisk drum&bass-verden av elektroniske godbiter. Det vi-

suelle showet til bandet gjør dette til en kunstnerisk musikkopplevelse én sent vil glemme.

«et eksotisk repertoar av datalyder»

Stemmingsfull kulde

Den lokale duoen Frost går nå på scenen for å skape enda mer elektronisk leven for kvelden. De leverer en makeløs oppvisning av talent innenfor stemningsfull alternativ techno, der hvor stemmen til vokalist Aggie Peterson har en forheksende skjønnhet i seg.

Den saftige bassen runger gjennom Driv, og vi får servert et eksotisk repertoar av datalyder distribuert av Per Martinsen. Med sanger som Something New, The Woods og Sleepwalker ble publikum svette i trøya, og man sitter igjen med et smil etter en god konsertopplevelse.

Band: FROST +
Le Petit Garçon
Sted: Driv
Dato: 14. september

PHOTO: FRANCESCO FIORE

...og din superkraft skulle ha vært?

I denne utgaven av Utropia snakker vi med musiker/komponist og filmkomponist John Erik «Kaada» Kaada som er ute med livealbumet Kaada & The Late Bloomers In Concert.

KJETIL ENGH AASEN
ENGHAASENDEUX@HOTMAIL.COM

Utropia: Fortell hvordan du ble interessert i musikk.

John Erik Kaada: Jeg satt på potta med headset og hørte på klatremus og vennene hans.

Utropia: Hvordan kom du til å lage den musikken du lager?

John Erik: Et av de ultimate målene for en kunstner eller komponist er, mener jeg, å utvikle noe eget. Jeg vet ikke om jeg har klart det, men det har alltid vært naturlig for meg å gå andre veier enn alle andre. Når en trend kommer i musikklivet eller i filmmusikk verden sier mine instinkter meg at jeg bør holde meg så langt unna som mulig.

Utropia: Hvordan vil du definere din egen musikk?

John Erik: Godt spørsmål, men samtidig helt håpløst å svare på. Spesielt for en som meg som mekker såpass mye musikk. For noen uker siden kalte en journalist i Stavanger Aftenblad det "Bøtte-ballett". Liker egentlig det uttrykket.

Utropia: Kan du fortelle hvordan dette albumet her ble laget?

John Erik: "Kaada & The Late Bloomers In Concert" er en live plate. Det er et konsertopptak som ble gjort for et par år siden. Grunnen til at det har tatt såpass lang tid å gjøre ferdig, er at vi også filmet konserten for å kunne gi ut DVD. Vi fant etterhvert ut at det ikke var verdt strevet å gi ut DVD likevel, siden salget av konsert-dvder går så dårlig. Så nå ligger hele konserten på Vimeo og Youtube.

Utropia: Hvordan ble du introdusert til filmmusikk, eget initiativ eller ble du forespurt?

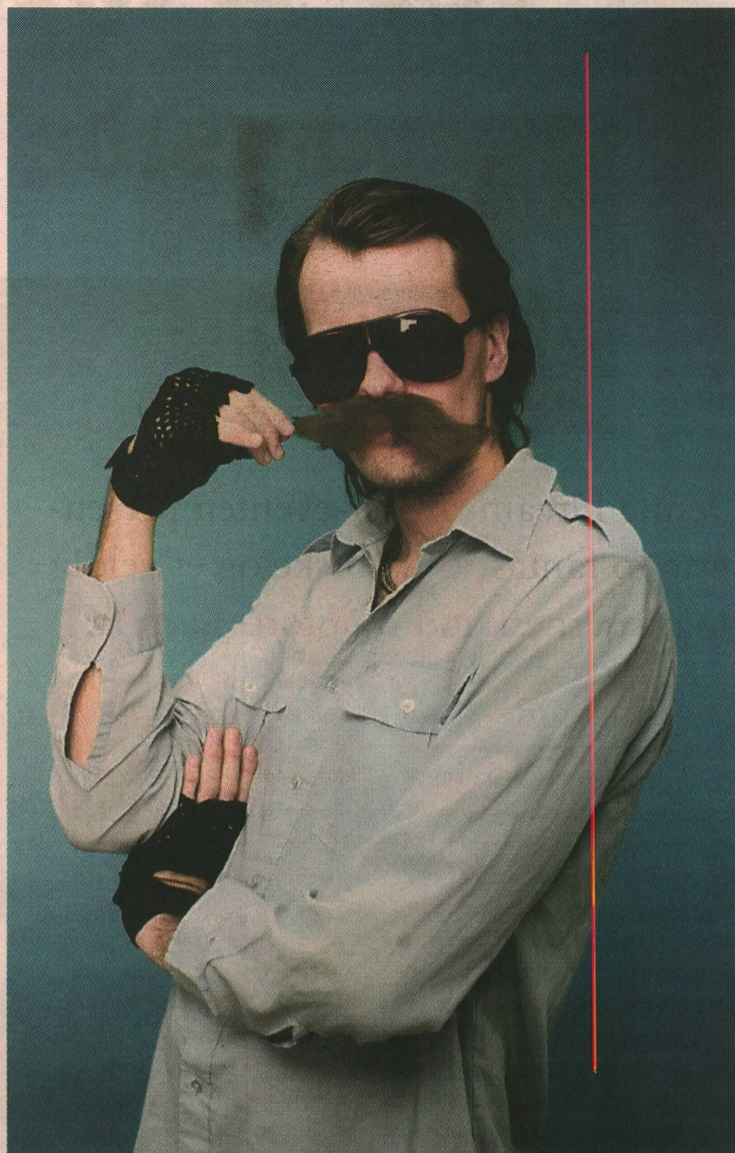
John Erik: Jeg ramla baklengs oppi gryta. En venn av meg, Arild Østin Ommundsen, skulle lage en langfilm som het Mongoland. Det var ingen penger involvert, og alle jobbet gratis. Det ble min utdanning.

Utropia: For de som er interessert i å skape en karriere innenfor den typen musikk du lager, hva er det beste rådet du kan gi?

John Erik: Stå på, ikke gi deg.

Utropia: ...og din superkraft skulle ha vært?

John Erik: Teleportering. På ett millisekund kan man teleportere seg selv til hvilket som helst sted i Galaksen, kun ved å tenke på det stedet. Klærne jeg har på meg, må selvsagt følge med. Og hvis jeg trenger selskap på reisen, kan jeg bare omfavne en person, og så farer vi avgårde sammen.

EN MANN MED SLIK BART KAN ALDRI BLI FEIL

FOTO: PRESSE

Kammerorkester møter mester

Daniel Rowland kom til Tromsø for å spille fire komposjoner sammen med Kammerorkesteret.

KATARZYNA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

Etter å ha spilt den fantastiske Vivaldis fire årstidene hadde Kammerorkesteret møte med Daniel Rowland. Han er en britisk komponist og fiolinist som kom her for å spille sammen med dem og lede verkestedet. Daniel Rowland har nådd toppen av den internasjonale musikkscenen og fått gode kritikker.

Det var den første klassiske konserten jeg har vært på i Verdensteatret. De fire valgte komposisjonene imponerte meg. Ikke bare var de morsomme, men også forskjellige fra hva en kunne forvente. Komposisjonene fikk korte innledninger og Daniel fortalte litt om hver. Det som var mest interessant, var Reflechos de la noche (Reflections of the Night). Når de

spilte violin, trykket de ikke strengene helt ned til treverket og lydene virket som lydene man kan høre på natta.

Pjotr Tchaikovsky «Souvenir de Florence» spilte på slutten og endte kvelden i en herlig atmosfære. Tromsø Kammerorkester overrasker oss med flotte arrangementer dette året og vi ser frem til andre konserter.

Hva: Mestermøte med Daniel Rowland
Sted: Verdensteatret
Dato: 13. september

DANIEL ROWLAND VET VIRKELIG HVORDAN Å HOGGE VEDEN

FOTO: KASIA MIKOLAJEWSKA

the Black Metal Page: Inside I and Friends

PICTURES: IVONNE WILKEN

LYONEL PERABO
LIONEL.D@HOTMAIL.FR

In tour throughout Scandinavia, Tromsø's own **INSIDE I** didn't forget where they're from and, helped with their tourmate from **HATERIAL** and **BLEEDING UTOPIA** took over the Roadhouse for an evening fully dedicated to modern Metal.

Roadhouse is a relatively newcomer to Tromsø's music scene. Having open just a couple of months ago, its owners already proved their commitment to good, heavy music by booking concerts by band like Dull Boy Jack, Betablok or Pushing Device. This time, it was the turn of **INSIDE I** to bring the party in! Having joined the Scandinavian Agression Tour with their Label mates of **HATERIAL** and **BLEEDING UTOPIA**, the Tromsø band stopped by the Roadhouse and brought all their buddies in to spice up the evening.

Being announced for half past eight, the concert, in a very Tromsøite fashion, started a bit after half past ten. Probably shifting the headlining and opening duties regularly, it was then

time for the Swedes of **BLEEDING UTOPIA** to start the night. The Västerås based band didn't lose no time on stage and immediately unleashed the demonic Blast Beats and tremolo picking that their cocky and typically Swedish Melodeath feeds upon. **BLEEDING UTOPIA** proved, in the course of their short set, to be a rather stage savvy band whose instrumental prowess wasn't to be doubted. The drumming particularly was extremely tight and ultra aggressive and shared much of the soundscape together with the screams of the rather hateful vocalist.

BLEEDING UTOPIA, despite playing very well, hadn't managed to bring many a metalhead in front of the stage (the plow of the opening band). The following band, **HATERIAL**, hailing from the world renowned Oulu (Finland) seemed not to agree with the attendees at all and brought a flock to stage, luring them with their ultra-energetic modern Metal. Reminding me a bit of our local Dienamic (but in a slightly more modern, finnish way) **HATERIAL**, proved once again that on the other side of the Kilpisjärvi, Metal is not to be fucked with. Lead by a charismatic and gifted vocalist, the band clearly had a great time on stage thrashing the shit out of their instruments

and busting the audience's necks at an industrial rate. All in all, **HATERIAL** ended up being a very good surprise and even invited **INSIDE I** frontman on stage for the last and very Hardcore song which proved, among other things, how these guys definitely know how to hold a stage.

INSIDE I remained alone on the bill and was given the critical task of finishing off the evening. Obviously motivated by the sight of their mates in the pub, they gave a short, yet dedicated, show in front of a slightly thinned audience. The five band members still managed to get a quite good reaction from those presents and even took the opportunity to showcase a couple of new songs that pleasantly seemed to take a heavier, more epic twist. **INSIDE I** pleased so much that they had to give not one but two encore, something that delighted their dedicated fans.

At one o'clock though, the musicians left the stage, starting to pack up. With two more dates to go and the closest one being Trondheim, the bands definitely had to get on the move. Let us thank them for their commitment that proves that, even the practitioners of Modern Metal can rock on good time.

Suggererende futurisme

Carte Blanche – Corps de Walk

Kulturhuset i Tromsø, 12. september 2012

TARJEI TVEDTEN
TARJEIKT@GMAIL.COM

Carte Blanche er Norges eneste faste kompani for moderne dans. 70 % eies av staten og det kunstneriske nivået er svært høyt. Med sin suggererende danseforestilling Corps de Walk trakk de to fulle hus på Kulturhuset.

Kompaniet ble opprettet i Bergen i 1989 og produserer om lag fire forestillinger årlig. Koreograf Sharon Eyal fra Israel har nå laget sin andre eksklusive moderne danseforestilling for Carte Blanche etter Killer Pig fra 2009. Begge får stående applaus fra publikum og presse.

che etter Killer Pig fra 2009. Begge får stående applaus fra publikum og presse.

Det hele varer ikke i mer enn 55 minutter, med et eneste langt og heftig lydspor komponert av DJ-en og undergrunnsmusiker Ori Lichtik. Sharon Eyal har, i sammen med Gai Bachar, skapt forestillingen tett forbundet med den drivende musikken. Det hele fremstår som en intens sekvens av musikk, menneskeskikkelser og futuristiske bilder.

Først skjules de "nakne" menneskeskikkelsene i et tåketeppe, før de inntar scenen og fremviser et

spektrum av bevegelser som tar publikum med inn i en annen verden. Eyal, som selv har vært danser i Batsheva Dance Company i en årrekke, har uttalt at "walk is the new dance". Men selv om stykket portretterer en rekke forskjellige og spennende gangarter, er det likevel dansen som kunstform som dominerer.

Med tre samtidskunstnere fra et geografisk og politisk betent om-

råde (alle er fra Israel), kan man lete etter et politisk budskap bak den moderne formen. Mot slutten av forestillingen hører man tydelige maskingeværlyder og ser militærmarsjering. Det blir likevel aldri mulig å trekke noe klart budskap ut av det iscenesatte landskapet av bevegende kropper, men gruppen kontra individet er et tema som går igjen. Lidelse og desperasjon er også stemninger som skinner gjennom dette kalde,

mekaniske menneskelandskapet.

Til sist kan man stille seg spørsmålet om Tromsøs kulturscene takler et stykke som Corps de Walk. Samtidskunst blir skapt for å utfordre og kritisere samfunnet. Da hjelper det lite at alle hyller kunsten opp i skyene uten å ta imot og relatere til den dypere samfunns-kritikken. Et avsluttende spørsmål blir da: Er Norge blitt bortskjemte på god kunst?

FOTO: KASIA MIKOLAJEWSKA

Lys, hav, jord og fjell

KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

Tittelen på salgsutstillingen som hadde åpning på Krane Galleriet er «Elementenes nærvær». Et par, to artister, har laget utstillingen som handler om naturen (hav, jord og fjell), men også om menneskeskapt natur.

Anne Kristine Thorsbyer en billedkunstner som er oppvokst i Oslo. Hun er maler. Krane Galleri har nå stilt ut hennes fantastiske bilder. «Kontinentene møtes» er en litografi som handler om to menneskers møte. På en enkel måte kobler hun oss, mennesker, til naturen rundt oss. Anne Kristine bruker mye farger. Det virker som om hun har tatt dem fra sjøen.

Johan Mæhlum jobber med keramikk. Han har reist mye i løpet av sin utdanning, så hans kunst er litt annerledes. Det refereres til de gamle keltiske tider. Han har laget keramiske hester, som representerer kjærlighet, styrke og utholdenhet. Johan Mæhlum er veldig inspirert av naturen, spesielt når du ser på hans lysende stjerner. Det er nesten som de var tatt fra Giant Causeway i Nord-Irland og omgjort til fargerike kunstverk.

Torsdag den 20. september fikk vi et lite innblikk i hva Krane Galleri driver med.

FOTO: KASIA MIKOLAJEWSKA

Nomade i hus

Line Solberg Dolmen har sin egendesignet utstilling på Small Projects. Temaet er nomadisk livsstil.

FOTO: KASIA MIKOLAJEWSKA

KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

Utstillingen begynner når du går inn på Small Projects. Seilene som henger fra taket er fargerike og alt er laget av industrielle materialer. Line har brukt materialene som vanligvis ligger på en byggeplass. Navnet på dette kunstverket er Flight, som refererer til nomadisk livsstil. Alle kunstverkene bygger til sammen en enhet, nesten som et site-specific kunstverk.

Sentralt i utstillinger er det trellis-lagede gjerdet. De enkelte

elementene kobles sammen med elektrisk tape i samiske farger. Trellisene har trekantform, som også kan føre tankene til den samisk-nomadiske livsstilen. Line har også laget hengekøye fra industrielle materialer. Hengekøyen representerer den nomadiske sengen.

Det er interessant at farger på materialene representerer hvor kraftig et materiale er. Sengen er laget av flere forskjellige tau med forskjellige farger. Man kan tenke seg at i vårt liv trenger vi mange forskjellige små og store ting, men som fungerer sammen som en helhet.

When there are no secrets

In the award-winning movie "Barbara", by Christian Petzold, the repression of people who want to leave the GDR by the Stasi is portrayed at its best. But what does this have to do with our present society?

ANDREAS KÜHN
KUEHN.ANDREAS@GMX.DE

The German Democratic Republic in 1980. Barbara has a problem. She has just turned herself into a target of one of the most repressive secret police agencies in the world. But how? The young doctor only sent an application for a permanent exit permit to leave this „state of the real existing socialism“, like the communistic government describes the GDR since the 70s.

But the GDR had a problem, too. The state had been losing more and more of its inhabitants. To avoid this and any opposition, the regime had decided to systematically repress any "counter-revolutionary" actions, and created the "Ministerium für Staatssicherheit" in 1950 - the Stasi. The state police saw itself as the "sword and shield" of the East German Communist Party (SED). There was no parliamentary control of their activities. The secret police only acted in response to the government. Erich Mielke, head of the ministry from 1957, enlarged the Stasi from 20,000 employees to an official

number of 90,000 in 1989. Over 170,000 "Unofficial Employees" worked in secret for the Stasi. That means over 1.5 percent of the inhabitants worked for the secret service. Besides eliminating and suppressing all opposition with intelligence methods and even executions, one of the main goals of the Stasi was to end the "haemorrhaging" of the GDR due to the fleeings to the West. From August 1961 the crossing of the border to the Western World was strictly limited with the building of the "death zone" and the Berlin Wall at the inner-German borders. At that time about 2.7 million of the former 18 million inhabitants in 1949 had already turned their back on Eastern Germany. Escaping over, under or through the border was perilous and to get permission for limited travel outside the eastern sector was difficult. The Stasi checked whether there was any risk of the traveller not returning.

Therefore, many people wanting to leave the GDR tried another, official way. With the entry of Eastern Germany into the UN in 1973 and later joining the Conference on Security and Co-operation in Europe (CSCE) in Helsinki in

1975, the GDR officially declared acknowledgement of the Treaty of Human Rights, which includes freedom of travel. This move was not done out of a sense of altruism, but rather as a concession for the many advantages it got from these integration acts. As a result, over 250,000 people who wanted to leave the GDR-like Barbara in Christian Petzold's movie- submitted an "Ausreiseantrag". The consequences are displayed in the movie. The applicants came into focus of the Stasi, many lost their qualified jobs or had to work far away from their home, sometimes even in the military. Occasionally their families were not allowed to participate in higher education and they were, of course, surveyed - especially by "Unofficial Employees", that documented everything they found out. The goal of these repressions was to make the applicants withdraw their "Ausreiseantrag". Although it was difficult to get permission, it was not impossible. The exit movement even became an essential part of the general protest in the late 1980s that led to the German reunification on October 3rd, 1990.

But what's about today? May it be video control or the saving of telecommunications data - surveillance of the society is a widely discussed theme, especially after acts of terrorism or severe crime. It is a fine line between safety and personal liberty. "Ingen av oss vil bo i et 100 prosent sikkert samfunn" said Jens Stoltenberg after the Breivik assault. Surveillance

itself does not lead to a situation like the one in the GDR. Still, it gives the potential to misuse it and can lead to a change in our behavior when we are aware of it. So "Barbara" reminds us, what we do not want.

It will be shown in Tromsø in the Verdensteatret from September 28th onwards.

kunst på campus

Terje Uhrn

Terje Uhrns bilder er bygget opp av abstrakte former som ikke sjelden henspiller på auditive erfaringer.

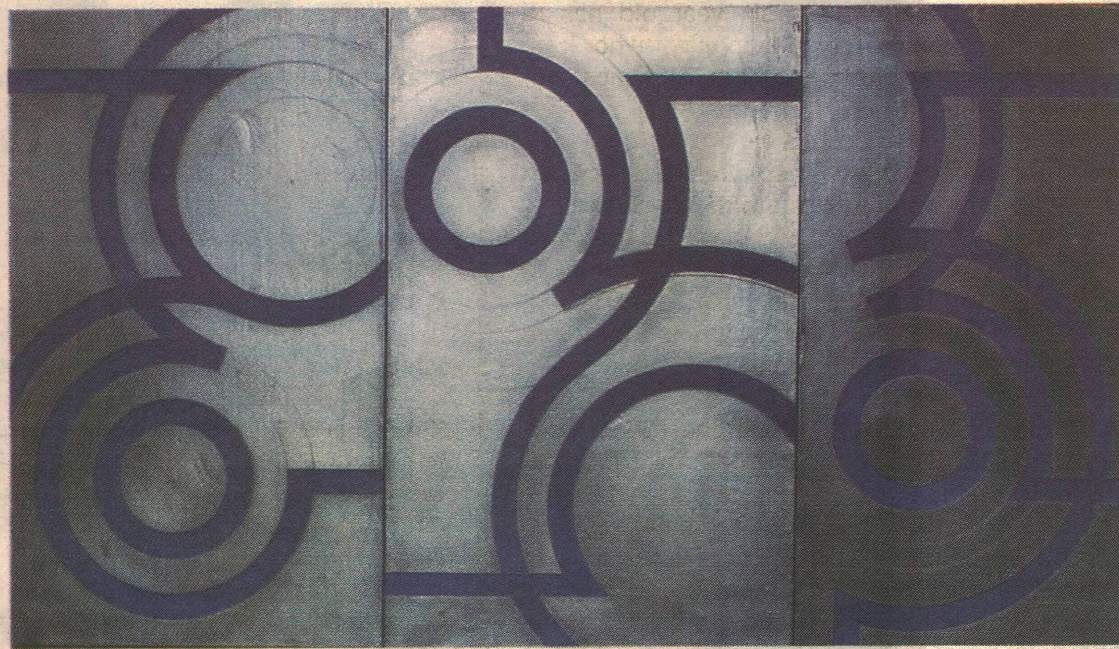
Lyd er et gjennomgangstema i produksjonen hans. I mange av Uhrns bilder finnes et repetitivt linjespill som vekker assosiasjoner til både lydbølger og – helt konkret – høyttalerelementer.

De er imidlertid ikke illustrasjoner til lyd. Lyden inngår snarere som et assosiativt element, et bakteppe, i bildene.

Bly er et materiale man relativt sjelden støter på i kunstsammenheng. I mange av Uhrns

bilder, som Blue Step og Surrounding, inngår imidlertid bly som en viktig bestanddel. Materialet har en tørr, kornet overflate som ofte kontrasteres med blanke partier i lette blåtoner eller lyse jordfarger. Feltene hviler eller bryter mot hverandre og danner bevegelse og rytmer.

Fra boken: "Kunst til stede", redigert av Torild Gjesvik, Unni Grøneng og Søren Ubisch

BLUE STEP, 2003, OLJE OG BLY, 150 X 117 CM. AV TERJE UHRN

FOTO: LAURITZEN & WESTH, TROMSØ

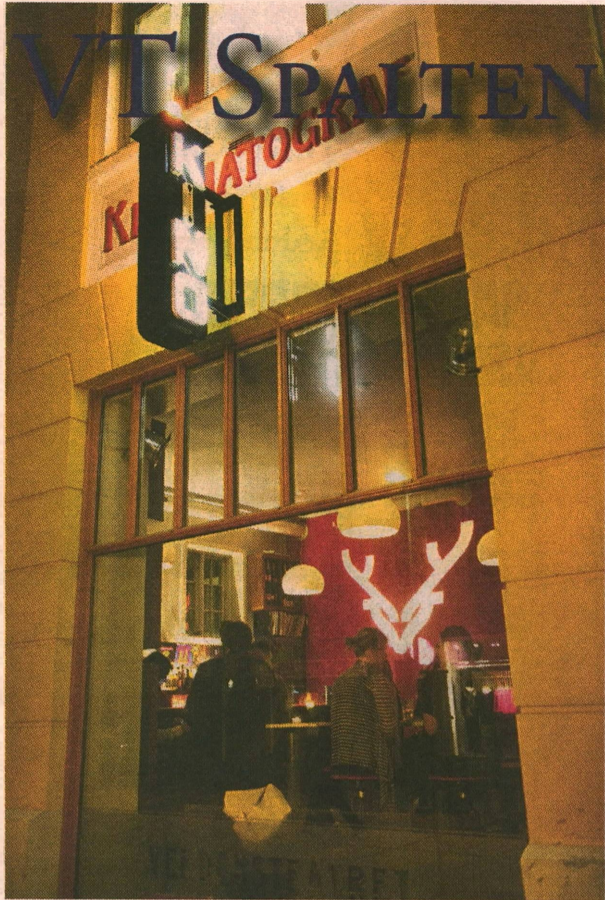

FOTO: INGUN A. MAEHLUM/ TIFF

Oktober på Verdensteatret

Barbara, Bergman og Høyem

I den tyske kinosuksessen Barbara får vi se et spennende drama satt til 80-tallets Øst-Tyskland som forteller om hvordan kommunistpartiet kontrollerte borgerne liv. Du kan lese mer om Barbara på side 30.

Dokumentaren Liv & Ingmar handler om Liv Ullmann og Ingmar Bergmans stormfulle forhold, både som kunstnere og sjelvenner. I Beasts of the Southern Wild møter vi seksåringen Hushpuppy, som bor med sin fordrukne far i den lille kystbyen Bathtub. Når faren blir syk, og en storm legger byen under vann, må hun ut i verden for å finne sin mor. Et fyrverkeri av en film, som ble kåret til Beste film på årets Sundance-festival.

4. oktober skal Sivert Høyem alene ut på veien for første gang i sin karriere. Turneen starter på Verdensteatret Kino. Vi gleder oss til denne intimkonserthen med en av Norges største artister.

In Barbara – a movie that took Germany by storm - we see an exciting drama set in Eastern Germany in the 80s. The movie shows how the Communist Party controlled the lives of German citizens. You can read more about Barbara on page 30.

The documentary, Liv & Ingmar, tells the story of Liv Ullmann and Ingmar Bergman's stormy relationship. It shows them both as artists and soulmates. In Beasts of the Southern Wild, we meet a six year old named Hushpuppy, who lives with her alcoholic father in the small coastal town of Bathtub. When her father gets sick and a storm leaves the city under water, she must embark on a journey to find her mother. The movie won this year's Sundance Festival.

4. October, Sivert Høyem goes on the first solo tour of his career. The tour begins at Verdensteatret. We are looking forward to this intimate concert with one of the greatest rock artists in Norway.

Film-Kamp: Dexter

BARBARA LESZ
BARBARA.LESZ1@GMAIL.COM

KJETIL ENGH AASEN
ENGHAASENDEUX@GMAIL.COM

På Søndag 30. September setter Showtime i gang den syvende serien av Dexter. Mens flere venter serien i spenning, er ikke andre like begeistret...

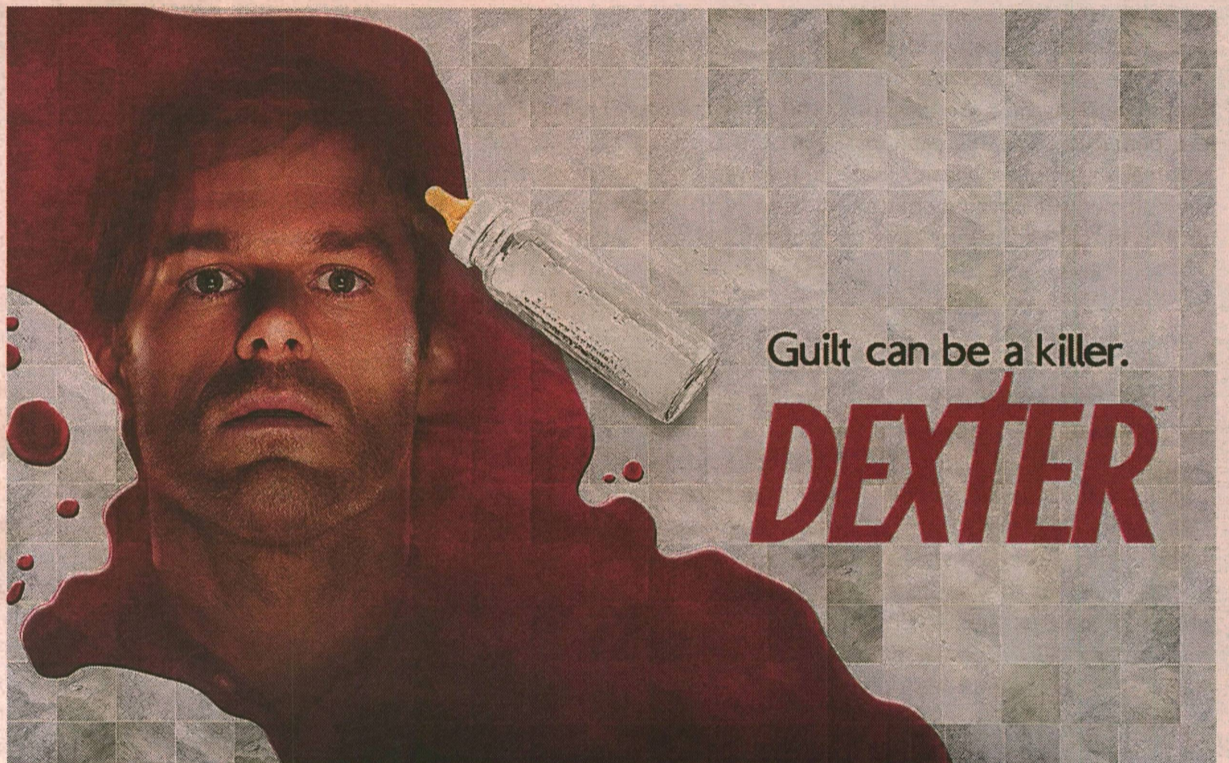

FOTO: PRESSE

Kjetil: Forrige sesong avsluttet med tidenes cliffhanger, det Dexter fryktet aller mest skjer. Det kan rett og slett ikke bli mer spennende enn dette. Dexter er en av de beste seriene som går akkurat nå.

Barbara: Ærlig talt har jeg ikke rukket å se de tre første sesongene. Serien er underholdende, men ikke bra nok til å fange min oppmerksomhet, heller ikke å holde den så alt for lenge. Jeg er klar over at det er masse folk som er begeistret over serien, men jeg aner ikke hvordan Dexter kan være ansett som en av de beste seriene.

Kjetil: I USA er det flere titalls krimserier som koker suppe av samme gryta, med oppbrukte plot, karakterer, historievendinger. Det begynte med CSI og har nå etter 13 år gått alt for langt. For mange blir det for lite nyskapende. Dexter som startet i 2006 var en av få "slike" serier som hadde en ordentlig interessant vri på konseptet, og ikke tullevri, som for eksempel Grimm, som er CSI i eventyrland.

Barbara: Jeg er enig i det. Likevel det at de andre seriene er enda verre mener ikke at Dexter er utrolig bra. Den er original nok, men ikke helt. Det er noe som kanskje ikke passer for meg. Jeg liker ideen bak Dexter, men liker ikke at den ikke går hele veien og at den ikke oppfyller det den lover oss. Hvorfor kan den ikke gå hele veien i galskapen? Hvorfor må vi for eksempel følge den ulykkelige kjærligheten til søsteren til Dexter? Hvorfor må politienheten i serien minne om Tequilla og Bonetti?

Kjetil: Det er vanskelig å lage en bra serie, hvor man bare følger en karakter, mens alle andre blir ignorert, det ville blitt ganske tynt uten. Når det gjelder søsteren til Dexter, må jeg forsåvidt være enig, hun er bare slitsom og kjip. Uansett er dette en spenningsserie som tar opp viktige spørsmål rundt det som er rett og galt. Men aller viktigst er det at Dexter både er morsomt, mystisk og mørk, dette er rett og slett en suksessoppskrift.

Barbara: Jeg tror at den eneste som er mørkt om Dexter er at han er seriemorder. Bortsett fra den er han bare av typisk småbyfolk. Han bestreber seg på å bli en av sånne kjedelige, uvitende mennesker. Six Feet Under var en mer liberal serie selv om de heltene jobbet i en bransje litt nærmere normalen.

Guild Wars 2 er mer enn en fornyelse

Med sitt andre spill i MMORPG genren, viser Guild Wars 2 en ny kurs

FOTO: PRESSE

STEWART HÅSETH
COFFEE.STEWART@GMAIL.COM

Det er kanskje ikke rettferdig å anmelde et spill utgiverne mener du skal bruke måneder på å spille etter kun et par ukers spill, men det er likevel lett å se tendensene.

Først og fremst kan jeg glemme å sammenligne med den forrige versjonen av Guild Wars. Dette er en helt ny opplevelse, og minner ikke så mye om andre rollespill som har kommet på markedet de siste årene.

Vi kan starte med det som er likt. Du befinner deg i en verden hvor du kan gå hvor som helst når du selv skulle ønske det. Ditt nivå vil ihvertfall i de fleste tilfellene

skaleres til tilsvarende nivå på monstrene, slik at du vil ha en fair sjanse på å ta dem. For min del er jeg usikker på om dette er en fordel. Det fungerer nemlig andre veien også. Selv i begynnerdelene av spillet vil du møte monstre du ikke bare kan ignorere. Årsaken til dette er at ArenaNet ønsker å gjøre det mulig for spillere å spille sammen, selv om nivåene deres er forskjellige. Så har du en studiekamerat som spiller mange ganger mer enn deg, kan dere likevel spille sammen der du befinner deg. Det er et pluss!

Guild Wars 2 vil også gi de som har utforskertrang valuta for pengene. Nå for du erfaringspoeng for å ha utforsket området du er i, og får du utforsket alt for du en egen bonus med penger og gjenstander. Dette er noe som andre

spill, deriblant WoW, bare har vist som statistikk. Guild Wars 2 tar dette et steg videre.

Jeg har tidligere i år spilt Aion, Rift og TERA Online, og det de alle manglet var noe å gjøre etter at du hadde nådd maks nivå. Med sin spiller-mot-spiller del, viser Guild Wars 2 at de fremdeles er best i dette. Vil du kjempe mot en venn, kan du logge deg på som en maksnivå-karakter. Da er det alltid den beste spilleren som vinner, og ikke den med et nivåovertak. Videre har GW2 soner for er beregnet for sluttspillere. Her er det lettere å sammenligne med WoW, da de har benyttet samme formel i sine siste utvidelser. Med andre ord for du mange timer med moro, der pulsen stadig vil være høy.

Title: Guild Wars 2
Genre: MMORPG
Utgiver: ArenaNet
Karakter: 5/6

bok anmeldelse

Tittel: Norsk Mat
Forfatter: Andreas Viestad
Forlag: Cappelen Damm

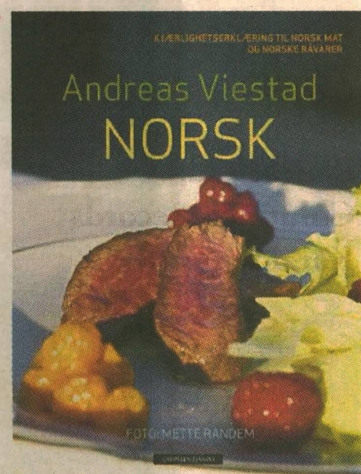

FOTO: PRESSE

Norsk Mat

Andreas Viestad sin nye bok er en særlig velsmakende bit!

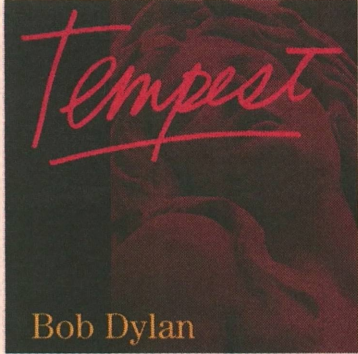
BARBARA LESZ
BARBARA@UTROPIA.NO

Norsk Mat er den andre boken i Andreas Viestads grunnleggende kokekunst-serie. På samme måte som Tropisk er den mer enn din vanlige kokebok. Den forrige boken var en tur- og kokebok og Norsk Mat er en fortelling om norsk mathistorie.

Jeg liker Viestads visjon av matlaging. Det kan være tid- og arbeidskrevende. Du kan likevel ikke forvente at du kan slippe noen eller forenkle oppskrifter. Likevel betyr det ikke at Viestad er en matsnobb. Tvert imot. Når han skriver om fårikål påstår han at de som prøver å gjøre retten mer «fancy» ødelegger den og at vitsen med fårikålen er at den er enkel.

Norsk mat er ifølge Viestad basert på god kvalitet, ferske ingredienser. Hva jeg likte best i boken var at han ikke prøver å forenkle noen oppskrifter. Når Viestad skriver om Bergensk Fiskesuppe gir han to valg til sine lesere: en gammeldags, tidskrevende, og en enklere, men fortsatt smakfullt og pent.

Bob Dylan

Artist:
Bob Dylan
Album:
Tempest
Plateselskap:
Columbia Records
Karakter: 4/6

VLADIMIR MIHAJLOVIC
VLADIMIR_GILMOUR@HOTMAIL.COM

Dylan "Prosper" with The Tempest

Releasing his 35th studio album, **Tempest**, Bob Dylan has once again added yet another pillar of greatness to his rich legacy. The record shows Dylan consciously doing his best to avoid the trappings that marred his previous record, *Together Through Life*. While there is still a very conspicuous element of predictability for those familiar with Dylan's recent work, he still manages to change things up by straying away from generic blues songs and replacing them with long passionate folk epics, guitar-heavy blues rockers, and a couple of ballads thrown in for good measure.

What sets this album apart is Dylan's vocal performance. Each word is perfectly enunciated in accordance with the emotional scope of the songs. There is nothing languid or dispassionate about it. The band is comprised of the usual suspects: three guitarists weaving a perfect embroidery of blues, jazz and country around Dylan's snide, nasal voice, which has only gained more menace over the years. The songs that stand out are the bouncy Duquesne Whistle, the Rolling Stones-inspired *Pay in Blood*, and a couple of record defining epics in the shape of the title track, *Scarlet Town* and a heartfelt tribute to John Lennon, *Roll on John*. In the latter, Dylan manages to successfully incorporate some of Lennon's lyrics into the song. This might be Dylan's best since *Time out of Mind*, and as such, it is certainly a major reason to rejoice and embrace this man's genius once again.

Artist:
Chris Robinson Brotherhood
Album:
The Magic Door
Plateselskap:
Silver Arrow Records
Karakter: 4/6

VLADIMIR MIHAJLOVIC
VLADIMIR_GILMOUR@HOTMAIL.COM

Opening the magic door

With their second effort this year, **Chris Robinson Brotherhood** have proved that they are much more than a retro-sounding act drawing largely from the late sixties psychedelic and country rock acts. The songs themselves still remain fresh sounding and come across as an amalgam of various influences, each one being just a single step towards this band's musical prowess.

The record starts very auspiciously with a cover of Hank Ballard's "Let's go Let's go Let's go". It is an unpretentious piece of soulful boogie primarily showcasing The Band's ability to evoke the most entertaining moments of the late sixties West Coast rock. "Appaloosa" is a rerecording of a brilliant Black Crowes tune released on their double album "Before the frost ...after the freeze". However those already familiar with the tune will be satisfied with the extended coda and swirling mellotron lines adding more depth and colour.

The centerpiece of the record comes in the shape of "Vibration and Light Suite" with it's 14 minute length providing a lot of room for an extended ethereal jam, with Neal Casal showing his chops again and channeling Jerry Garcia's best moments. The album is rounded up with "Little Lizzie Mae", another rehash of a Black Crowes song, which recalls classic Pink Floyd, and an exquisitely constructed country rock of "Wheel Don't Roll" with Andy McDougal's bouncy electric piano and organ work.

Artist:
Kråkesølv
Album:
Alle god ting
Plateselskap:
Kråkesølv Plateselskap
Karakter: 2/6

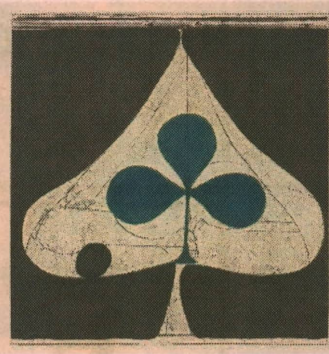
KJETIL ENGH AASEN
ENGHAASENDEUX@HOTMAIL.COM

Hva er det jeg ikke skjønner?

Det er ikke ofte jeg gruer meg til å sette på en plate, men det gjorde jeg med Kråkesølv. Husker fortsatt jeg plukka opp første albumet fordi det hadde så heftig cover, og fordi jeg hadde hørt noen snakke om at det var bra. I det jeg satte det på, var det eneste jeg ikke angret på å ha kjøpt, coveret. Nå ser det jagg meg ut som det har skjedd igjen, kult cover, men kjedelig musikk.

På samme måte som jeg ikke klarer å forstå hvorfor den norske filmen *Ulvenatten* har fått alle de gode terningkastene, forstår jeg ikke hvorfor Kråkesølv er blitt så samstemt priset av norske medier og musikkverden. Kråkesølv er platt, kjedelig, sentimentalt, forutsigbart, klisjefyllt, kjedelig, sippete og irriterende. Tekstene er for eksempel fylt til randen av klisjefylte strofer. Hvis jeg konsentrerer meg, kan jeg høre at musikken er grei, til og med god i ny og ned, men som oftest blir det overdøvet av slitsom vokal.

Jeg liker ikke å være slem med noen, men jeg må nesten ta på meg slemmehatten denne gangen, og prøve å være litt motvekt til alt det positive. Hva er det jeg ikke skjønner? Hva er det med Kråkesølv som jeg ikke har fått med meg? Du er velkommen til å forklare meg, eller er det jeg som har rett og alle andre som tar feil...?

Artist:
Grizzly Bear
Album:
Shields
Plateselskap:
Warp Records
Karakter: 5/6

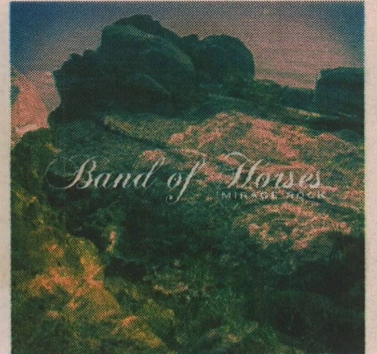
KJETIL ENGH AASEN
ENGHAASENDEUX@HOTMAIL.COM

Grrrrrrreat album!

Mitt første møte med indie-sjangeren var med bandet **Grizzly Bear**, derfor har jeg et ganske spesielt forhold til gjengen fra Boston. De lagde atmosfærisk, dyp og mystisk musikk som virket som å komme fra de dypeste skoger, dette førte meg inn i en verden av et gigantisk utvalg oppfinnsom og selvstendig band som lagde sin egen musikk. Men som stein faller mot jorden, og Apple blir mainstream, blir indie til pop. Magien som indiemusikken hadde stått for, ble sugd ut av plateselskapene som ville utnytte trenden og musikerne selv ble bevisst på at det faktisk var et marked som man kunne føye seg etter.

Grizzly Bear var en av få som holdt seg til sitt eget konsekvent, noe som førte til majoriteten av fansen forlot dem og ble med på indie-musikkens reise inn mot mainstream-pop. Samtidig var det mange som følte de hadde dratt for langt unna sin gamle sound med 2009-albumet *Veckatemist*, men nå ser det ut som de er på sporet igjen, med albumet *Shields*.

Med *Shields* føler jeg at de har kommet tilbake til nøkternheten de kunne beskrives med tidligere. De virker både smartere og mer voksne denne gangen. De fleste sangene er massive og praktfulle, og det er mye nytt å bli imponert av - Dette er solide greier.

Artist:
Band of Horses
Album:
Mirage Rock
Plateselskap:
Columbia Records
Karakter: 3/6

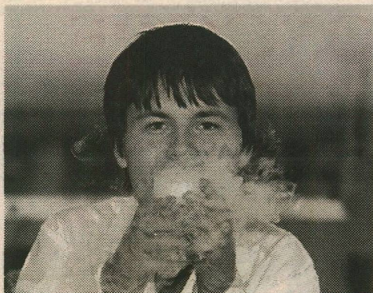
KJETIL ENGH AASEN
ENGHAASENDEUX@HOTMAIL.COM

Litt nytt, mye gammelt

I 2006 kom en sang som viste seg å bli viktig for musikkbransjen. Den store reisen for Indie-musikken (i alle fall folk-rock versjonen) skulle ta støvete kafelokaler til store konserthaller. Sangen kom fra Band of Horses - albumet *Everything All The Time*, og ble et markant bidrag som bidrar til å åpne for mange andre artister og band. Band of Horses kom deretter med *Cease to Begin* og gjorde videre suksess med låta *No One's Gonna Love You*. I 2010 med albumet *Infinte Arms* fikk de hitten *Factory*, men med det hadde magien forsvunnet for mange. Samme gjaldt for søskenbandene *Grizzly Bear*, *Fleet Foxes*, og *Bon Iver* som for mange plutselig følte seg litt for tilpasset musikkmarkedet.

Dessverre er det ikke mye nytt her, det virker som de bare har kookt videre på det samme kjøttet, i alle fall det kjøttet som kom før *Infinte Arms*. Dette er et veldig bra kjøtt, men de kunne strengt tatt seg litt mer til frihet til og utforske nye kjøtt typer. De har fortsatt mye av den optimistiske sjarmen de har nytt godt av, men det føles litt oppbrukt.

Det skal fortsatt sies at albumet er spekket av god musikk, og jeg liker det over middels. De har en energi og entusiasme som er gledelig å bevitne, og det er vanskelig og ikke like dem.

kjemien rundt oss

BJARTE AARMO LUND
BJARTE@UTROPIA.NO

Fluor er grunnstoff nummer ni, og er hva vi kaller et halogen.

Det vil si at det mangler ett elektron for å oppnå fulle skall (som grunnstoffet liker å ha). Det manglende elektronet gjør fluor svært reaktivt. Faktisk er fluor det grunnstoffet som har høyest elektronegativitet av alle grunnstoffene. Fluor er så reaktivt at det reagerer med enkelte edelgasser (og det er det ikke mange andre grunnstoffer som gjør).

Elementært fluor brukes blant annet til anriking av uran, ved at fluor får reagere med uran og danne uranheksafluorid(UF₆). Dette stoffet kan så fordampes, og så sentrifugeres i kraftige sentrifuger slik at det litt tyngre anrikede uranet blir konsentrert.

Flussyre, HF, dannes av fluor, og er egentlig en svak syre (den dissosieres ikke så lett), men den løser lett opp oksider, slik som glass (kiseloksid, SiO₂), og må derfor oppbevares i plastflasker.

Likevel vil gjerne tannleger over hele verden at vi skal få i oss fluor.

Grunnen til dette er at tannemaljen vår til vanlig består av hydroksylapatitt(Ca₁₀(PO₄)₆(OH)₂), som dessverre løser seg opp i sure løsninger (når vi drikker vår brus og juice). Fluorapatitt, som dannes når fluoridioner kommer i kontakt med tannemaljen, er mindre løselig og vil derfor gi en sterkere tan-

nemalje. I USA er drikkevannet til 2/3 av befolkningen fluorinert for å hindre karies. Det bør understrekes at bare fluoridioner som kommer i kontakt med tannemaljen gjør nytte; å svelge fluor gjør ingen nytte og kan faktisk være giftig, da fluoridionene i magesyren danner flussyre.

FLUOR DANNER EN SYRE SOM LØSER OPP GLASS, MEN TANNLEGEN SIER DU SKAL TA EN TABLETT OM DAGEN?!

FOTO: WIKIMEDIA

Kulturredaktøren anbefaler

Har du bestemt deg for hvilken konsert eller utstilling du skal på i kommende to uker? Her får du noen tips angående hva er verdt å sjekke ut!

KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

Tromsø World Music Festival
Echoo-Balkan Samba of Bulgaria
Sted: Kulturhuset
Dato: 06.10.2012, 20:30

Tromsø World Music Festival har mye å anbefale, men jeg valgte bare én konsert. Det er Echoo-Balkan Samba of Bulgaria som kommer med brasilianske musikk. De spiller litt ethno, bossa nova, funk og andre stiler innen jazz. Bandet spiller bare acoustic, så jeg ser frem til å høre å se på dem i Verkstedet.

Ainu Art Project + Niko Valkepää
Sted: Kulturhuset
Dato: 30.09.2012, 19:00

Jeg er veldig interessert i Sami kulturen, så er jeg alltid med hvis det er noe samisk som skjer i Tromsø. Niko Valkepää er finsk-saami artist og vokalist. Han baserer sin kunst på kjent Nils Aslak Valkepää og representerer de unge samiske kunstere. Aino er kulturen nektet av den japanske samfunnet hele 1800-tallet. De bruker tradisjonelle instrumenter, språk og temaer, alt knyttet til deres historie. Det høres veldig morsomt ut å ha de to forskjellige minoriteter som spiller sammen i Kulturhuset.

Sivert Høyem
Sted: Verdensteatret
Dato: 04.10.2012, 21:00

Jeg hørte Sivert Høyem for første gang i Tromsø. Det var i fjor, i Rica Hotel. Jeg kunne ikke tro at man må ha så mye energi... Og det er litt annerledes nå. Selv om jeg elsker hans stemme, som er veldig sexy, må jeg innrømme at han trenger sterkere rytmer. Hans nyeste album, Where is my moon, har mye roligere rytmer og minner meg om Leonard Cohen. Det må være interessant å høre den nye Sivert live.

Odd Erik Rude kvintett, Nedentil, 21.00 23.09
Sted: Nedentil
Dato: 23.09.2012, 21:00

Odd Erik Rude debuterte med bandet "Heiåhå" allerede på 70-tallet og har jobbet med mange band og komponister i Norge siden, bl. a. Tromsø Storband. Tromsø Jazzklubb har beskrevet hans musikk som en blandning av en moderne mainstreamtradisjon, med klare referanser til Horace Silver og 50-talls Miles Davis. Det er fantastisk konsert å få med seg for alle jazzelskere.

The Soliloquist and the Liarbird
Sted: Small Projects Gallery
Dato: 04.10.2012, 20:00

Small Projects har alltid godt utvalgt av kunstere som har utstillinger der. Etter Line Solberg kommer tid på Kristine Halmrast, videoartist. Hun kommer til Tromsø for å vise sin video installasjon.

The Soliloquist er en mann som snakker bare til seg selv. The Liarbird er en fugl som bare kopierer andre lyder, hva som helst han hører. Jeg lurer på hva som skal vises i videoen.

ILLUSTRATION: JOSHUA HANGER

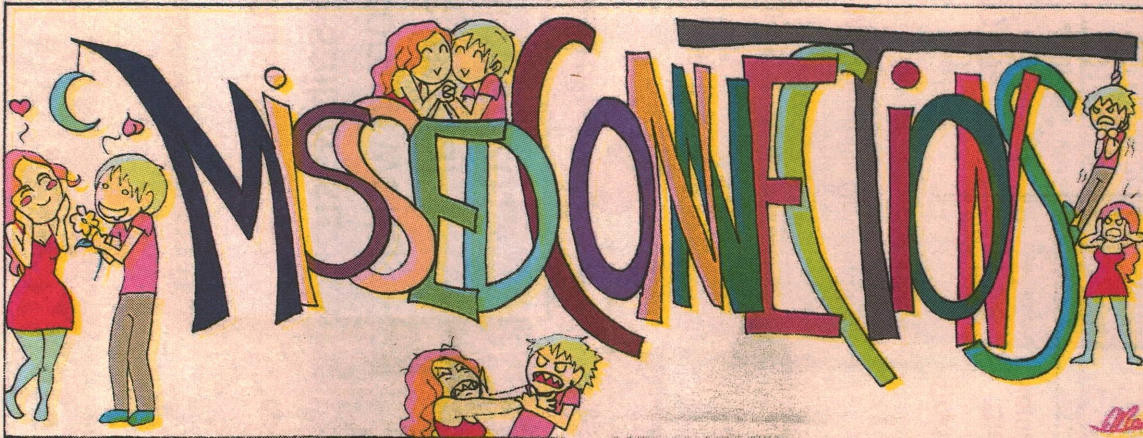

ILLUSTRATION: MANON COURTAUX

To the hottie down at the yarn store: Yowza! I want to knit YOU a sweater, sexy mama! And by 'knit you a sweater' I mean make sweet love to you. And by 'sexy mama' I mean dumpy lady about the same age as my Grandma Bert.

Til Norsk learer min: How do you say "OMG I freaking hate this language so much!" pa Norsk? Tusen takk!

Hello thesis supervisor: Really?! Were you sent here to earth by Satan himself to make my life a living hell? Just tell me the truth. I think I already know the answer.

Dear VT bartender that always used to have horoscopes written about him. I bet you're not feeling so

special lately since that snobby guy who used to write the horoscopes moved back to whatever snobby country he was from. Well, I'm here to tell you that you're very special and loads of people at UiT still have crushes on you.

To the firefighters that showed up at Orndalen last weekend and made me put out the fire I built in the backyard: you guys are dicks! Like it was really going to burn anything up...it's rained for like, 80 days straight!

Hello American exchange student who is so annoying it makes me what to puke every time I pass you in the hallway. A few words of advice: shut your pie hole and shut your pie hole. Nobody wants to hear you talk!

ADVICE COLUMN:

Ask a UiT School Counselor

Dear UiT School Counselor:

Hi. I have big problems and I hope you can help. Here it is. All of my fellow students are depressed. And I want to be too! Unfortunately, all I can think about are all the promises the future holds and puppies and rainbows. My life is just too damn cheery! I can't help but smile at my depressed classmates as they stumble through the halls of UiT in a bleary haze. I feel like talking to the bus driver, making conversation with the lunch ladies, and getting out of bed in the morning! What's wrong with me!? My

roommates hate me; they say I am "annoyingly cheerful". They have taken to leaving me out of planned activities and house events, instead suggesting that I go play in traffic. It hurts, but I don't know how to change. I want to become depressed, gloomily wallowing in my own self-loathing and hatred, but I just can't seem to figure out how. Please help me. If I don't do something now, I will wind up being the only cheerful person in Tromsø...and almost as hated as the weatherman.

Sincerely,
Sad to Say I'm Smiling

PHOTO: TEH INTERWEBZ

Dear Sad:

Well, I can tell from this letter that you need professional help, nutcase. I would recommend finding a highly qualified psychologist or psychiatrist immediately. Spare your roommates and the rest of us your idiotic and annoying life circumstances and just pay someone to listen to you. I've been paying for sex for years... it's kind of the same thing. Now, how do I know you need professional help? Well, it sounds as if this condition you suffer from is causing you significant distress in your daily life (not to mention how much it is bugging everybody else) and is ir-

rational and totally weird. Who talks to bus drivers and lunch ladies in Norway!? Seriously!? I'm not sure what chatty country you may be from, but you need to medicate those urges. Norwegians don't talk to one another in passing! They barely talk to their own families. I once had a neighbor that I never spoke to... for 10 years! I still don't know her name. Spare us all the sunshine and rainbows and please do something to help yourself.

Sincerely,
School Counselor

UTROSCOPE

Aries
Oh darlin, darlin, stand by me! Stand by me... because I want to fart on you.

Taurus
As the sun moves into Libra this is a great time for you to leave me alone, Taurus.

Gemini
Thank God you live in Norway. You're so dumb if you lived in the United States someone would probably nominate you as the Republican party's bid for president.

Cancer
Ray Charles was one of the greatest musicians ever. Even with 20/20 vision you couldn't carry a tune in a bucket, Cancer. This is just one of your many flaws

Leo
I never thought I'd live to see the day Leo... it's wonderful to see you fail. I'm going to celebrate by getting puking drunk on Kava! Yay!

Virgo
There are pieces missing from the puzzle today. It's because you accidentally mixed them in with your cereal and ate them for breakfast. Again.

Libra
A word of advice Libra: "drugs".

Scorpio
Ah, the fall equinox. The leaves are changing, the days get shorter, and it's time for your annual STD test at the free clinic. Better make sure none of those dumbasses you slept with this summer "followed you home," (if you know what I mean).

Sagittarius
It's time to find a place to live Sagittarius. It's a sad day when even the homeless bums down under the bridge are considering moving because they are sick of you.

Capricorn
Hope you're ready for another long winter. Better stock up on Prozac. Seriously, how do these Norwegians do it?

Aquarius
There is a lovely new nail polish in just your shade Aquarius. It's called "Poop-stain".

Pisces
It's time to follow Grandma's advice and drop out of college. You're too dumb anyway. Shoot for a job at H&M or Lindex so she can use your employee discount to stock up on giant granny-panties.

ILLUSTRATIONS: MARIE SELIEHAUG JOHANSSON

utropias frivillige

- journalister
- anita finne
- thea vinge
- michelle marie saliba
- fredriksen
- karoline landsem
- tosia chomicz

- piotr mazur
- juan pablo hernández
- quintero
- sylvia rezulak
- johanna laue
- olga shavrina
- henrik vikeby

- kjetil engh aasen
- lyonel dominique perabo
- tarjei tvedten
- andreas kuehn
- stewart háseth
- vladimir mihajlovic
- bjarte aarmo lund
- shanley swanson

- fotografer
- francesco fiore
- juan pablo hernández
- quintero
- tina derakshan
- philippe plaga
- ivonne wilken

- illustratører
- natalia mazur
- ha anh tran
- andre werner hansen

the Utopia Calendar

Your source of information about what happens in Tromsø

film musikk kunst
teater saih & isu
driv tromsø world
music festival
ordkalotten 2012

torsdag 27. september
ISU Quiz Night, Bazinga, 18:00
Konsen Big Band, Kulturhuset, 19:00
Pal Angelskår, Driv, 21:00

fredag 28. september
IFredagsvors, Driv
Barbara, Verdensteatret, 19:00
Fredagsquiz, Driv, 19:00

lørdag 29. september
Mikhael Paskalev, Driv, 20:00
PartyLørdag, Driv, 23:00

søndag 30. september
Ainu Art Project + Niko Val-kepää, Kulturhuset, 19:00

mandag 01. oktober
SAIH "Er utdanning kriminelt?"
Bazinga, 16:00
Mandagsrock, Driv, 19:00

tirsdag 02. oktober
Tirsdagslounge, Driv, 20:00
Ole Jørn Myklebust med komp - Chet Baker, Neden til, 20:00

onsdag 03. oktober
SAIH Open Mic night - Bazinga, 16:00
Kari Bremnes, Kulturhuset, 19:30
StudentOnsdag, Driv, 20:00
Ordkalotten: Mordkalotten 2012, Verdensteatret, 20:30
Ordkalotten: Klubb 2012, Verdensteatret, 20:30
Blue Light District, Bastard Bar, 23:00

torsdag 04. oktober
ISU Lasertag, Darklight Tromsø, 18:00
Ordkalotten, Driv, 18:00
Boknakan 20 år. Kulturhuset, 19:30
"The Soliloquist and the Liarbird", Small Projects Gallery, 20:00
MedHureyen «Ingen grenser - en halv naken MedHum revy», Driv, 4 Etg., 21:00
Sivert Høyem starter soloturne, Verdensteatret, 21:00

fredag 05. oktober
Ordkalotten: Filmvisning, Verdensteatret, 11:00
Ordkalotten: Opplesning og film, Verdensteatret, 11:00
Fredagsvors, Driv
Ordkalotten, Driv, 17:00
Busi Ncube med band fra Zimbabwe, Kulturhuset, 20:00
Pryd Miljø Plante Problem, Kulturhuset, 20:00
Tamba & Djromansa, Neden til, 22:00
Hoist, Bastard Bar, 22:00
Julie Willumsen, Driv 22:00
Sivert Høyem starter soloturne, Verdensteatret, 21:00

lørdag 06. oktober
Seminar: Kulturelt mangfold, Rica Hotell, 14:00
Ordkalotten: Innledning og film, Verdensteatret, 17:00
Kulturelle innslag: Vasilina Antonovskaya, Kulturhuset, 17:30
Ordkalotten, Driv, 18:00
Echoo-Balkan Samba fra Bulgaria, Kulturhuset 20:30
Helge Sunde, Neden til, 21:00
Ari Morais fra Cape Verde, Kulturhuset, 22:30
Ordkalotten: konsert, Verdensteatret, 23:00
PartyLørdag, Driv, 23:00

søndag 07. oktober
Ordkalotten: samtale, Verdensteatret, 14:00
Ordkalotten: Filmvisning, Verdensteatret, 15:00
Ordkalotten: Opplesning, Verdensteatret, 17:30

mandag 08. oktober
Filmgrenser: Stranger than fiction, Verdensteatret, 18:30
Mandagsrock, Driv, 19:00

tirsdag 09. oktober
TirsdagsLounge, Driv, 20:00

onsdag 10. oktober
StudentOnsdag, Driv, 19:00

torsdag 11. oktober
Glassmenasjeriet, Hålogalandteater, 18:00
ISU Speed Dating, Bazinga, 18:30
Nordnorsk Symfoniorkester, Kulturhuset, 19:30
Kontrabassen, Kulturhuset, 20:00

for an updated calendar of all the cultural events, go to our website
utopia.no